

Sammelband

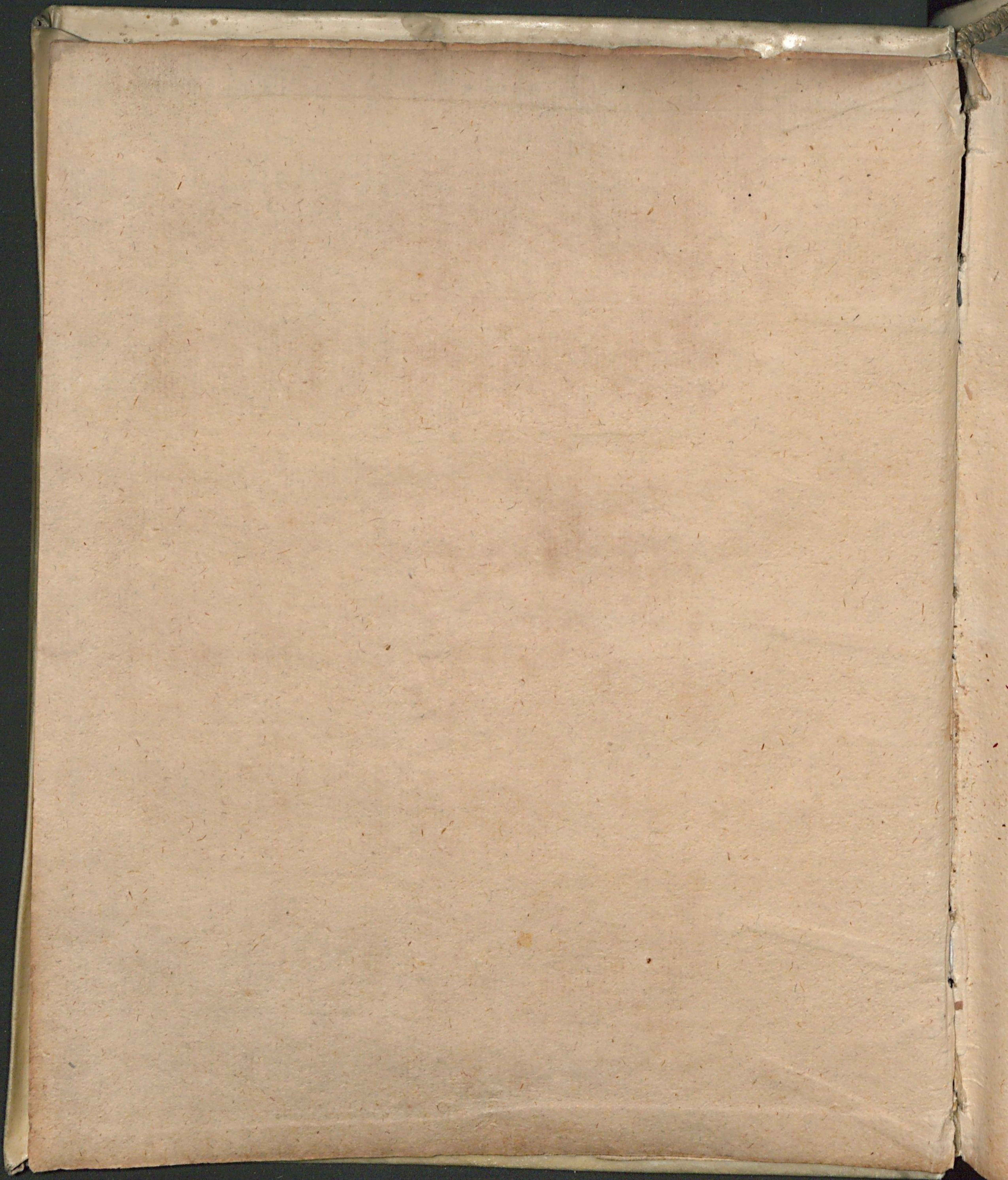
7

10. 10. 10.

J. q. 16. a.

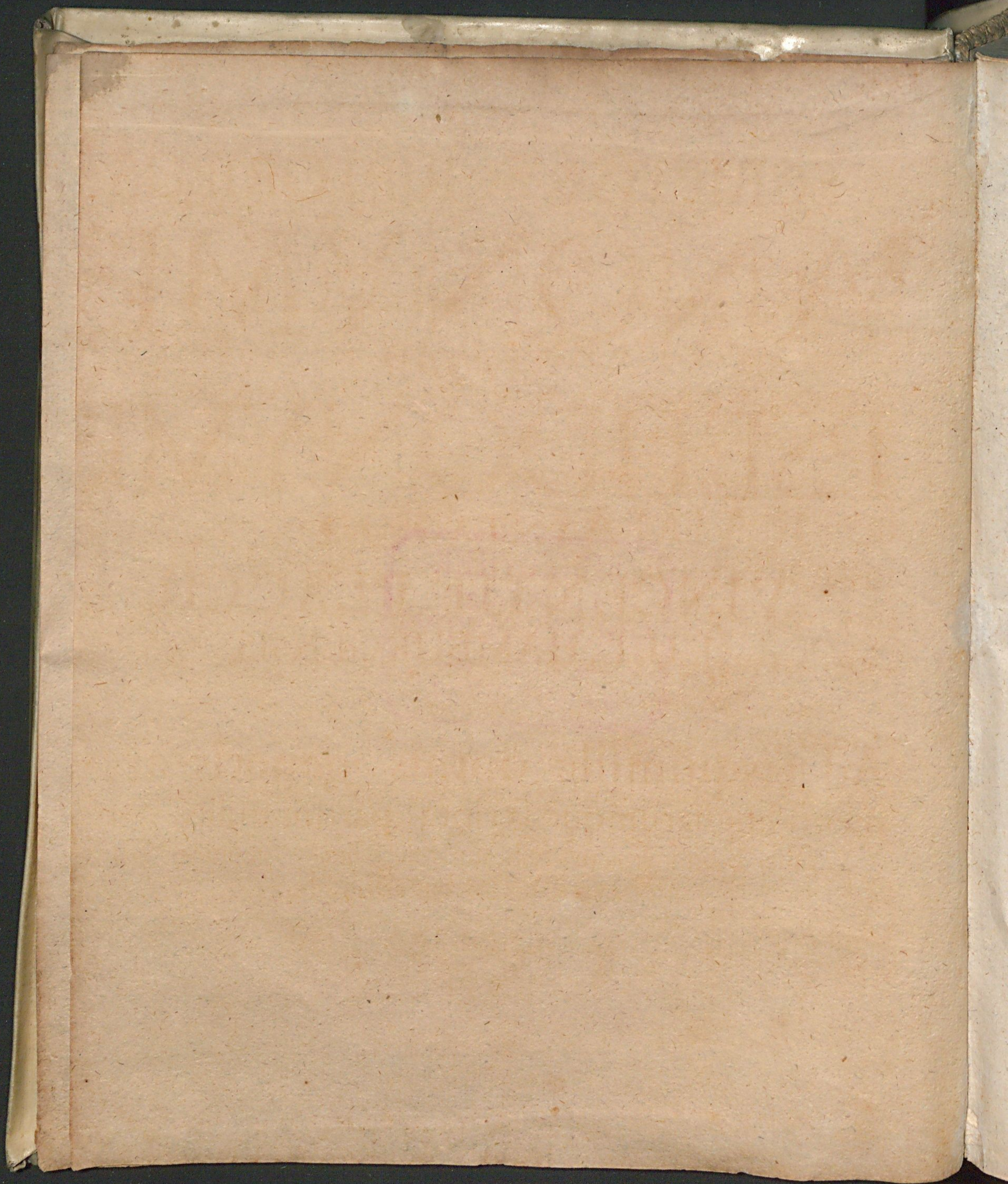
A. III II

BIBLIOTHEK
des Königl.
DOM-GYMNASIUMS
→ ZU ←
MAGDEBURG.

3

A Ω
Nobiliss. Facultatis Juridicæ
consensu,
ductu autem
L. un. C. de mutat. nom.
de

NOMINUM MU- TATIONE

ET
ANONYMIS SCRIPTO-
RIBUS,

publicè in auditorio Petrino
horis matut. d. 29. April. A.C. 1669.
dispp.

FRID. GEISLERUS, Reussendorff-Silesius,
Phil. & J. U. D. Majoris Princip. Coll. Collegiatus
& p. t. Præpositus.

Et
DANIEL Schröck / Vratisl. Siles.
LL. Studios.

L I P S I Æ,
Literis JOHANNIS ERICI HAHNII.

*Perillustri & Generosissimo Dno
Dno Haudobro à Nitzsch heredit.
Gleub. Consil. Juliano, Comiti, &
Supremo rectorum Paderbornensium Dno,
Hic pp. ex auctoritate & Præsentatione
mea meo obsequio & obsequio*

Publica Bibliotheca
in ...

NOTITIA
TITULI

ANNO ...

ERAT ...

...

...

A Ω

Disputatio hæc imitatur Janum aut Na-
ves quasdam: bifrons est α biprora β
est, monstratq; *Rubricam bipertitam*.
Noli hoc mirari, Lector: Ingenuo-
rum hic mos est, ut prodant & pro-
mant Fronte, quod gestant in Pectore. γ Pectus cor-
pusq; inspicere: dices bipertitum. *Prior* pars est Ju-
ridica & continet quasi Monita meditationum lega-
lium; *Posterior* est Philologica maximè & exhibet
Exempla ac observationes historicas. Hæc recenset,
Illa censet: hanc Memoriam debeo, illam Them-
idi consecro. Nolo tamen TE, BENEV. LECTOR,
in *Generali* præfatione fatigare, ut etiam sufficias
Specialibus, quas tuam meamque causam Utrique parti
præmittam. Si hoc ægrè feres, inspicere Novellas Ju-
stinianæas δ : perpauca sunt sine præfatione.

α Princeps poetarum latinorum lib. 7. Æn. vers. 180.

— Janique *bifrontis* imago
Vestibulo adstabat —

β *Biprora* navis apud C. Barth. in advers. lib. 10. c. 20. f. p. 497. ubi ta-
men dicit: *Navis biprora* non à duabus proris, sed firmitate unius al-
terâ Subtextæ dici videtur. ex Aviano.

γ Pacatus in panegy. Theodos. c. 37: in speculo Frontium imago extat
Pectorum.

δ Leonis Imp. autem novellæ nullas planè præfationes habent. *Præfa-
tionum* tamen utilitatem ostendit Cajus in L. 1. pr. ff. de orig. Jur.

PARS
ANTERIOR
eaque
JURIDICA
de
MUTATIONE NOMINIS.

L. un. C. de nomin. mutat. examinaturi, non discedemus à more modoque Majorum: sequemur *Methodum*, quam, ut alibi ita etiam in hâc *Lipsiensi Academia* sequuntur Candidati Baccalaureatus Licentiaturæ & Doct. atus. Sed quæ illa methodus? in carmine hoc *μνημονικῶν* exhibetur:

Præmitto Scindo Summo Casumque figuro

Perlego do Causas Connoto & Objicio. *α*

Quod itaque Theseo fuit filium Ariadneum *β*, quod Viatori est Herma *γ*, quod Nautis veteribus fuit Ursa major vel minor *δ*, & recentioribus Pyxidecula nautica *ε*: illud nobis in evolutione determinati Textus erit versus decantatus. Verba ejusdem ubi (non tam numeraveris, quam) ponderaveris, exclamabis veteri formulâ: omnia *Octo* habet! *ζ. Totidem* quoque membra habebit pertractatio nostra. **DEUS NOBISCUM!** *η.*

α M. G. I. C. recitat & explicat hos versus. ubi? in tractatibus juris civilis editis Francof. ad Mœn. A. C. 1619. 8. p. 242. seqq.

β. nota hæc sunt ex Nat. Comit. mythol. L. 7. c. 9. p. 740.

γ. hanc & similes locutiones habet Alsted. c. 1. system. logici apud Chr. Pomarium in consiliario scholastico p. 279. fin. conf. Kippingi antiquit. Rom. lib. 1. c. 1. §. 21. p. 46.

δ. videatur Frölichii viator. part. 1. lib. 1. §. 53. p. 72.

ε. inventa circa A. C. 1300. à *Joh. Gojâ*, cive Amalphitano, ut vult Lanfius orat. pro Italiâ p. m. 700. vel à *Flavio Blondo*, uti notat J. Buno ad Cluverii geogr. L. 3. c. 39. p. 357. * in eadem Melphitanâ urbe (bonum omen!) repertæ sunt PANDECTÆ juris civilis. Scholzius in prolegom. ad Synops. Instit. p. 11.

ζ. ἀπαντοῖα. Erasmi adagia p. 572. b. ubi simul de Heliogabalo notat, morem

morem ei fuisse, ut ad coenam vocaret 1. octo Calvos. 2. octo Luscos. 3. octo Podagrosos. 4. octo Surdos. 5. octo nigros. 6. octo Prælongos. 7. octo Præpingves. 8. octo Obesos.

7. in prælio Lipsiensi A. C. 1631. d. 7. Sept. Cæsarianorum hoc symbolum fuit: Maria Jesu! sed Saxonorum ac Svecorum (Deo unicè se committentium) tessera erat: NOBISCUM DEUS! Vide Æg. Strauchii continuat. Sleidani de quat. Monarch. p. 287.

I. PRÆMISSÆ:

§. 1.

Præmittenda afficiunt 1. Librum 2. Titulum 3. Legem.

§. 2.

I. LIBER intelligitur is, qui est Nonus in codice repetitæ lectionis: qui vocari potest Terribilium * liber: qui que agit de Delictis publicis.

* arg. const. Tanta, de confirm. ff. §. 8.

PUBLICORUM CRIMINUM variæ sunt species, putà † Majestatis læsio, de quâ lib. IX. Cod. tit. 8. Adulterium & stuprum tit. 9. 10. 11. Violentia t. 12. Raptus t. 13. Homicidium t. 14. 15. 16. Parricidium t. 17. Incantationes t. 18. Sepulchri violatio t. 19. Plagium t. 20. FALSI crimen, quod committitur vel quoad Statum personæ t. 21. vel in Testamentis t. 22. 23. vel in Monetâ t. 24. vel etiam in *Nomine*, hinc tit. noster XXV.

† loquor cum Jul. Pacio in Isagogicis ad Codicem, ubi etiam in eorundem præfatione p. m. 454. comparat

Institutionum libros IV. cum quatuor Elementis,

Pandectarum partes VII. cum septem Planetis,

Novellas constitutiones titulis destitutas, cum Primo mobili astris carente, in octavâ spherâ.

Codicis XII. libros cum duodecim signis Zodiaci.

§. 3.

II. TITULUS est de *Mutatione nominis*. En duas Voces, sed unum Conceptum! quia sunt incomplexum significatione, uti loquuntur Logici. §. Unde sequitur, hanc Rubricam I. non esse Concretivè 1. sed Abstractivè conceptam.

A 3

2. non

2. non continere Orationem aliquam vel Imperfectam κ.
vel Perfectam. λ.

9. Vide Joh. Girberti logic. tab 12. pr.

10. uti in ff. sunt rubricæ de Senatoribus & de officio Consulis. quas rubricas Cl. WOLFG. VOLRATH in accuratâ juris Romani analysi rectè sic concepit: de Senatu, de Consulatu &c.

11. uti rubrica ff. si Menfor falsum modum dixerit. &c.

12. Sic in ff. est rubrica: quod quisque juris in Alium statuerit, Ipse eodem jure utatur. it: ne vis fiat ei qui in Possessionem missus erit. &c.

* Ex rubricâ, quæ habet *orationem Perfectam*, sumi posse decisionem causæ, notat Gothfr. ad rubr. ff. de rebus creditis, & Reyger in thesauro juris sub Rubr. n. 1. p. 1058. Hilliger ad Donell. L. 26. c. 2. litt. A. p. 1394. ubi de vocolâ UT & NE agit.

Nunc, viso rubro, videamus nigrum: agnitâ clave legis, * referemus quoque conclave legis.

* Hieronymus dixit: *Tituli* sunt claves legum sive scripturæ, Cujac. in lib. 7. respons. Papin. ad L. 19. §. ult. ff. de pecul. legat.

§. 4.

III. LEX quæta sit, noli quærere: numerari nequit, unica est † & adeò solitariè sub suâ Rubricâ latitat, ut per anagramma dici possit ΝΟΜΟΣ ΜΟΝΟΣ *ἡ ἀ μονάζων*. Ostentat tamen suam Inscriptionem & Subscriptionem.

† *μόνας* sive UNITAS non est numerus, sed Principium & Finis omnium numerorum. Hainlini arithm. lib. 1. parte 1. sub theor. 1. p. 8. ubi Unitatem dicit esse symbolum DEI, A quo omnia & AD quem referenda sunt omnia. conf. Ovveni epigr. ult. lib. 1. ad Edoard. Noël.

§. 5.

INSCRIPTIO ita habet: Impp. Diocletianus & Maximilianus AA. & CC. Juliano.

Primores voces dicunt QVIS constitutionem emisit, nimirum Imperatores Diocletianus & Maximilianus, Augusti & Consules.

Ultima vox indicat eum AD QVEM rescriptum fuerit, scilicet ad Julianum. *

* Quod apud Curtium L. 7. c. 8. §. 16. legatus Scythicus ad *Alexandrum* dicit: Qvis sis, unde venias, licet ne nobis ignorare? Illud etiam ad hunc *Julianum* dicimus. Non enim (puto) de hoc accipienda erunt, quæ adducit Rupertus ad Besoldi synops. hist. c. 14. p. 395.

§. 6.

§. 6.

SUBSCRIPTIO hisce litteris absolvitur : S. XV. Kal.
Jan. A A. Conss.
id est, Scriptum 15. calendarum januarii (s. 18. decembr.) Au-
gustis Consulibus.

De *Loco* μ . nihil additur, *Annus urbis conditæ* v. omitti-
tur, omittitur quoque *Consulatum numerus*; ξ .

μ . fortassis tamen subaudienda erit

Terrarum dea gentiumque *Roma*,
uti vocatur à Martiale lib 12. epigr. 8. vers. 1.

v. anni U. C. quibus Diocletianus & Maximianus collegæ in Consu-
latu fuerunt, hi sunt : 1039. 1042. 1045. 1051. 1055. 1056. Ita col-
ligo ex Fastis consularibus. sed quoniam Annus in lege nostrâ subaudi-
endus sit, ignoro. Davus sum non Oedipus, inquit servus ille apud
Terent. in Andr. act. 1. sc. 2. vers. 24.

ξ . nam Diocletianus & Maximianus fuerunt *sexies* in consulatu collegæ.
vide Sethi Calvisii chronol. ad jam enumeratos annos U. C.

Sed sine ullo dispendio cognitionis Legalis arg. §. 10. con-
stitit. Tanta, de confirmat. Digest. Scrutentur talia, qui mul-
ta scire volunt, o. quibusque omne ignotum pro magnifico
est π ; nobis isthic neque seritur neque metitur. ρ .

o. alluditur ad locum Senecæ ep. 88. n. 63. ubi de inutilibus *Quæstioni-*
bis disserens ait : talia sciat oportet, qui multa vult scire.

π . Tacitus in vitâ Agric. c. 30. §. 4.

ρ . vox servi Epidici apud Plaut. in Epidico act. 2. sc. 2. vers. 80.

§. 7.

Occasione *Inscriptionis*

1. poterat HISTORICE (secundum $\lambda\epsilon\chi\theta\acute{\epsilon}\nu\lambda\alpha$ sive Dicta
& $\omega\epsilon\alpha\chi\theta\acute{\epsilon}\nu\lambda\alpha$ sive Facta) agi tum de Diocletiano tum de
Maximiano; sed hunc laborem præoccuparunt Joh. Bus-
sieres in floscul. hist. part. 2. c. 1. p. 54. seq. Joh. Jonston. in
polyhist. parte 3. c. 14. p. 563. Joh. Cluverus epitome hist.
in vitâ C. Aur. Val. Diocletiani & M. Aurel. Valer. Maxi-
miani. Christian. Matthias in teatro hist. sub Imperato-
re XL. & XLI. à p. 646. editionis de anno 1668.

2. poterat POLITICE agi de illâ *Quæstione* : an apud Ro-
manos

manos *Monarchia* fuerit cum Imperatores sibi legebant
Collegas, uti fecerunt Marcus Aur. Antonin. philosophus
 qui L. Aurel. Verum, Fl. Gratianus qui Valentinian. II.
 Fl. Theodosius M. qui suum Arcadium, Fl. Theodosius II.
 qui Fl. Placid. Valentinianum III. assumpsit? negantibus
 aliis, nobis *Affirmativa* sententia arridet cum Kippingio
 in instit. polit. L. I. c. 13. §. 4. p. 98. Dan. Ottone de maje-
 state imperii c. 2. §. 14. p. 39.
 3. poterat PHILOGICE agi de *Consulatu imperato-
 rum* AA.; sed satisfecit dudum huic negotio Jul. Cæs. Bu-
 lenger in curioso tractatu de Imperat. Rom. L. I. c. 18. ubi
 simul p. 37. explicat illam Distinctionem notabilem, inter
 Consules *Ordinarios* & Honorarios sive *Suffectos*.

II.

DIVISIO & οἰκονομία.

§. 8.

Politicorum regula est: divide & impera. σ. Uti ergo
 Anatomici melioris cognitionis gratiâ dissecant cadavera τ.,
 Carpi υ. ob commodiorem usum resolvunt edulia: ita no-
 strum est, Dividere textum φ. ut melius intelligatur. χ.

σ. hæc regula comprehendit arcanum *Papa* contra imperium Germano-
 rum, Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 8. p. 244. & disc. 5. §.
 6. p. 176. item arcanam *Imperii* contra Principum potentiam, Id.
 ibid. parte 3. disc. 16. §. 1. pag. 121. Conf. Saavedr. symbol. polit. 90.
 p. 735, ubi agit de Armorum divisione.

τ. Carpzovii criminal. part. 3. qv. 137. n. 72.

υ. de quibus Carpis sive Carptoribus & cibicidis agit Salesius ad Petron.
 satyr. c. 36. p. 20. & Comm. p. 145. Nostratibus vocantur Trenchirer.

φ. Totum illud non Essentiale aut Universale; sed *Integrale*.

χ. Teste enim Accursio iu proæm. Inst. §. 4. verb. partiri. *Partitio* ani-
 mum legentis incitat, mentem intelligentis præparat, memoriamque
 artificiosè informat.

§. 9.

Partes habet tot, quot olim agnovit Orbis ψ, quot a-
 gnovit templum Salomonis, ω. quot Objecta partialia a-
 gnoscit

gnoscit Jctus α , & quot Gratias β . agnoscit Poëta. quot ergo? Tres.

ψ . divisas adhuc in Europam, Asiam & Africam. Illa representat figuram *Draconis aut Virginis*: illa similis est *Mitra* ducis Venetorum: hæc habet formam *Luna* dimidiatæ vel *conchæ* marinæ. Alsted. encycl. lib. 18. parte 3. c. 5. p. 1145.

ω . templi partes tres erant 1. Oraculum sive Adytum. 2. Palatium sive atrium. 3. Porticus sive vestibulum. videatur Qvistorp. in annotat. ad 1. Reg. c. 6. vers. 3. ubi exhibet ideam templi Salomonis depictam.

α . ductu §. ult. J. de J. N. G. & C. omne jus quo utimur, vel ad Personas vel ad Res vel ad Actiones pertinet. confer ad eundem §. MANZII commentarium *λογικώτατον καὶ χρησιμώτατον* n. 6.

β . Hesiodus in *Γεογονία* vers. 909, tres Charites nominat, Aglaiam Euphrosynen & Thaliām.

§. 10.

Prima pars disponit per Regulam extantem

tum καὶ ἑσιν: *Nominum mutatio periculosa non est.*

tum καὶ ἑσιν & accommodationem: *mutare itaque Nomen vel Prænomen sive Cognomen, secundum ea quæ sæpè statuta sunt, minimè prohiberis: nullo ex hoc præjudicio futuro.*

Secunda pars (quæ tamen in textu præponitur) exponit Rationem partim Legis, partim cur Nomina sint inventa:

Quia ab initio nominis cognominis prænominis (recognoscendi singulos) impositio libera est:

Tertia pars apponit & interponit Limitationem & temperamentum regulæ: Nomen mutaturus sit quoad Statum, liber, quoad Intentionem Ingenuus i. e. sine Fraude.

III.

SUMMARIUM,

§. 11.

Brevitas delectat L. 1. ff. ubi glossa, quod met. ca. Erasmi adag. p. 109. b. γ . Uti ergo Chimici ex metallis δ . mineralibus & vegetabilibus quintam Essentiam eliciunt, & Arithmetici

B

metici

metici varias numerorum series in Summam Summarum ε.
colligunt: ita quoque ex textu nostro Quinta quasi essentia
& Summa ζ. extrahenda venit.

γ. elegans est locus Platon. de Legib. lib. 1. p. 780. litt. B: Græci omnes ATHENAS Verborum studiosam & verbosam, LACEDÆMONEM Breviloquam, CRETAM verò Intelligentiæ magis quam verbis studentem dixerunt. * Illic Φιλολόγοι καὶ Πολυλόγοι Ἰσθίῃ βραχυλόγοι inveniebantur, Hic verò πολύνοια μάλλον ἢ πολυλογία vigeat.

δ. Comprimis autem ex Auro. Vide Corn. Drebbelii tractat. de quintâ essentiâ c. 1. Insertus est Alstedii encyclop. L. 29. Sect. 7. p. 1907.

ε. communiter vocant das *Facit*. hinc illa notissima vox Adami Rieß Arithmetici: das *Facit* kömmt an Galgen. Vide Zinggr. apophth. part. 1. p. 229. * quid autem de illâ adductâ locutione sentiendum sit, indicat Becman. de origin. lat. lingvæ litt. S. p. 1041: qui *Summa Summarum* malè dictum existimat, is Sus Minervam i. e. barbarus reprehendit veræ Latinitatis Lumina.

ζ. Videatur L. in summâ 65. ff. de condiçt. indeb. & ibi Gothfr. L. in summâ 2, ff. de aquæ pluv. arcen.

§. 12.

Imò dudum hanc legem λακωνίζειν η. fecit tum Bartholi discipulus *Baldus Ubaldus* §. Italus: tum Jul. *Pacius*, Germanus. 1.

η. quid hoc sit, distinctè explicat Erasmi. in adagiis p. 352. 2. * sæpius hunc auctorem allego, quia non solum pueris sed etiam adultioribus, tanquam κέρως ἀμαλθείας (uti loquitur Jac. Crucius lib. 2. ep. 21. p. 161. edition. Amstelod. de anno 1642. 12.) omnium elegantiarum copiam abundè suppeditat.

θ. Elogia ejus vide ap. Arn. Reygerum in thesau. Jur. sub voce Doctor. n. 156. p. 1059.

ι. ad GERMANOS eum refert Val. Forster in append. ad hist. jur. Rom. p. 711. m. sed Andr. Calagius apud J. A. Qvenstedt de patriâ illustrium doctrinâ scriptisve virorum p. 286. refert eum ad ITALOS. Aliàs tamen docuit in Monte-pessulano sive Monspellii.

§. 13.

BALDI verba * hæc sunt: Mutatio nominis non fraudulosa libero homini est permissa.

* glossato corpori adspersa.

§. 14.

§. 14.

PACIUS † verò ita loquitur: **Qui sine dolo nomen mutat, poenam non meretur.**

† in Isagoge ad Cod. lib. 9. tit. 25. p. 661. editionis Ger. Wassenacr.

IV.

C A S U S.

§. 15.

Quid h. l. Casus sit, pramonebimus. Sed quomodo? partim ἀρνητικῶς sive Negativè partim θετικῶς sive Affirmativè.

§. 16.

Casus NON EST id quod A. ad Grammaticorum declinationes spectet κ, B. aut ad Medicorum curam pertineat, λ. C. aut Procidendi actum μ. referri D. aut ad Fortunam adversam ν. trahi, E. aut Eventui cuicunque ξ. applicari possit;

κ. ad illos *Casus* alluditur in proverbio satis noto: ετliche kommen zu den Nemtern per Nominativum &c. videatur Weidner in apophth. part. 3. p. 66. fin.

λ. *Casus* enim nonnunquam pro Morbo accipitur, uti patet ex Corn. Celso de re medicâ L. 4. c. 20. pr. p. 232. edition. Joh. Antonidæ vander Linden. Lugd. Batav. 1657. 12.

μ. talis *Casus* extinxit Eutychem Act. 20. vers. 9. talem Casum ceciderunt in suâ juventute Albertus WALLENSTEIN & Johannes BAN-
NERUS, quorum ille tandem Cæsareæ, hic Svecicæ militiæ dux Supremus evasit: infortuniis fortunæ præludentibus. M. Zeiler dialogo 49. p. 329. de tali quoque *Casu* loquitur Matth. Abel in seltsamen Gerichts-Händeln parte 1. casu 6. p. 23. & Zinegr in apophth. part. 1. p. 253. de *casu* Elpenoris & Icarî canit Ovidius lib. 3. Trist. eleg. 4. vers. 19. 21.

ν. nota est L. 83. §. 5. ff. de V. O. ubi Πιχαιρέτικοι satis nervosè stringuntur, dum dicitur: Casum adversamq; fortunam liberi hominis spectare (aut sperare), neque civile neque naturale est. O verba bona, dignaque non solum Paulo Jcto sed & Paulo Apostolo!

ξ. doctrinæ de Substitutionibus satis familiare est vocabulum *Casus*. Hinc Forma substitutionis *Vulgaris*, dicitur fieri in casum non aditæ hereditatis: *Pupillaris* in casum, si liberi Impuberes heredes erunt, & ante pubertatem decesserint: *Quasi-pupillaris*, in casum si liberi Men-

re-capti heredes erunt & in infirmitate decesserint. Ludvv. ex 8. th. 4.
5. 6. J. Pacii analys. ad rubr. J. de vulg. substit.

§. 17.

sed EST ID quod Lexicographi explicant per *Con-*
troversiam quæ casu contingit o: Cicero π. & L. 12. ff. de
LL. vocat *Causam*: sed frequentius *Facti species* ε. aut *Exem-*
plum σ. appellatur.

o. huc refero L. 10. ff. de LL: lex omnes casus comprehendere nequit.

π. lib. 1. in Verrem §. 16, ubi dicitur: tantum quod Hominem non no-
minat; *Causam* quidem totam perscribit. * Sic etiamnum *Causas*
Casusque formamus, suppressis personis Veris aut expressis Fictis. hinc
apud Jctos toties occurrit vox *Titii aut Mævii*; uti apud Philosophos
terminus *Sortes & Blitri*. Sam. Marefius in notis ad Castanæi distin-
ction. sub voce LY. p. 243. m. confer Calvinii lex. juris sub τω Nomina
p. 623. b.

ε. adspicatur L. 83. ff. de legat. 2.

σ. hinc illud: *Exemplo* res fit manifestior L. 3. §. 2. ff. de collation. L. 51.
§. 2. ff. ad L. Aquil. conf. L. 15. C. de transact. & L. 8. C. de impu-
ber. substit. Et Seneca epist. 6. n. 14.: longum iter est per Præcepta,
breve & efficax per Exempla.

§. 18.

Nunc formabimus Casum verbis primò *Glosse*, postea
Propriis.

§. 19.

GLOSSA sic infert: aliquis Nomen impositum,
mutare sibi cupiens, an mutare possit, quærit? & dicitur, quod
Sic; si Liber fuerit, si in alterius Fraudem non fecerit.

§. 20.

NOSTRA formatio alludit ad ea quæ Lud. Vives
narrat: *Pomponius Latus* v. adeò studuit Latinitati, ut græca
attingere non auderet: tantus fuit admirator Romanæ vetu-
statis, ut non solum diem natalem Romanæ urbis sacrum ha-
buerit, Romulum coluerit seqve Dictatorem nominaverit;
sed etiam Christiano PETRI φ. nomine rejecto, se dixerit
POMPONIUM.

τ. apud Chr. Matthiam in teatro hist. sub Fridr. III. Imp. c. 3. §. XIV.

p. 1015.

p. 1015. & apud auctorem exercitationum XII. in Sever. Monzamb.
exerc. 2. p. 15.

v. qui alias scripsit de Romanis Magistratibus &c : de antiquitatibus
urbis Romæ : historia Romanæ compendium : commentarium reipu-
blicæ Romanæ in exteris provinciis bello acquisitis constitutæ : item
de exortu Mahometis. Draudius in biblioth. class. sub libris Hist.
Geogr. Polit. p. 1255. 1171.

φ. PETRI nomen in *Erfurdiensibus* Senatoribus non tolerari, commu-
niter credunt. Zeiler von den zehen Reichs = Kräissen tit. 5. p. 330. m.
Idem in Miscellan. litt. N. p. 240. fin.

Quæritur; an hoc Itali factum peccaverit in legem Cor-
neliam de falsariis? nostra L. un. C. de mutat. nom. hoc Ne-
gabit, quia probabile est illum fuisse Liberum & à Dolo re-
morum.

ADolo, inquam : nam Affectationi & affectatæ Super-
stitioni videtur fuisse vicinissimus. Adeò etiam inter Italos
χ. invenias specie Sapientiæ Stolidos! ψ.

χ. qui tamen ITALI ob acutum atque igneum ingenium Summi sunt
inter filios seculi hujus, uti loquitur Pacif. à Lapide in notis ad Mon-
zamb. disc. 1. §. 3. p. 8. confer Lansii oration. pro Italiâ p. 700. m.

ψ. uti milites de suo Imp. Juliano loquuntur apud Amm. Marcell. lib. 17.
c. 18. m. * Gelehrte Phantasten / addit Piccartus in observ. hist. polit.
dec. 8. c. 1. p. 69.

V.

LECTIO LEGIS & Scrutinium Vocum.

§. 21.

an Leges à Legendo derivari debeant, alii α. viderint.
Leges β. legendas esse, certum est. arg. l. 24. ff. de LL. conf.
Numer. 15. vers. 39. Lectio illa occupatur vel circa *Verba*
vel circa *Sententiam* ac vim legis, arg. L. 17. & 29. ff. de LL.
Strauch. dissert. 1. th. 14.

α. quos citat Coll. J. Arg. ad tit. ff. de LL. th. 1. p. 15.

β. scilicet in Scripturam redactas, uti fiebat apud *Athenienses* & *Roma-
nos*; nam jura ἀρχαῖα simpliciter memorantur, uti factum est apud
Spartanos §. 10. J. de J. N. G. C. & *Germanos* nostros, qui leges su-
as cantilenis inclusas canebant, (uti nos adhuc canimus hymnum il-
lum :

lum : Diß sind die heiligen Zehen Gebot/ die uns gab &c.) Heideri polit. c. 1. p. 153. & c. 2. p. 541. Hinc etiamnum cantilenarum quarumlibet (etiam nonlegalium) partes vocantur Gsätze.

Verborum putamina in hac V. parte tangimus, mox etiam in parte VI. *Rerum & Rationum* * nucleos eruturi.

* uti ita loquar cum Barth. Keckerm. in plenar. system. Logices parte 2. c. 4. sub §. 8. p. 849. b.

§. 22.

Notabiliores voces nobis videntur hæ:

I. NOMEN, COGNOMEN, PRÆNOMEN.) de his quædam Generica quædam Specifica observasse juvabit.

§. 23.

In *Genere* tenendum, sermonem hoc loco esse de Nominibus non Appellativis sed Propriis, per quæ aliàs individua denotantur. Apud Romanos autem Ingenui plerumq; Duo γ . Tria δ . imò quandoq; Quatuor ϵ . nomina habebant: hinc nata nominum priorum differentia, secundum quam aliud Nomen aliud Prænomen aliud Cognomen aliud deniq; Agnomen est. Rebhan hodogeta jur. chartâ 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

γ . *Romanorum Reges* erant : Numa Pompilius, Tullus Hostilius, Ancus Martius, Tarquinius Priscus, Servius Tullius, Tarquinius Superbus. Vide Florum lib. 1. hist. c. 2. seqq.

δ . v. g. M. Tullius Cicero. * quem Petr. Crinitus de honestâ disciplinâ L. 1. c. 8. p. 82. vocat Sacrosanctum eloquentiæ principem.

ϵ . e. g. P. Corn. Scipio Africanus. * unus ex Quatuor maximis Ducibus, qui (ex mente Hannibalis apud Plutarch. in vitâ T. Q. Flamini c. ult. p. 381. a. & sub Pyrrho c. 4. p. 387. C.) erant 1. Alexander M. 2. Pyrrhus 3. Hannibal. 4. Scipio ille.

§. 24.

in *Specie* nunc videbimus A. Prænomen. B. Nomen. C. Cognomen. D. Agnomen.

§. 25.

A. PRÆNOMEN erat nomen singulis Peculiare ac Proprium, & si Theophilum * rectè percipio, hoc $\kappa\upsilon\beta\epsilon\iota\upsilon\nu$
 $\acute{\epsilon}\nu\theta\upsilon\mu\alpha$

ὄνομα vocatur, ideò quia Nomini in specie sic dicto sive Gentilitio *præponebatur*.

* in §. 29. J. de legatis. p. 337. editionis C. A. Fabrotti, impressæ Parisiis 1657. 4.

Vocatur aliàs *nomen Verum*, item *Proprium nomen*, imò & *Nomen absolutè*. Jac. Sirmondus in præfat. notar. ad Apoll. Sidonium p. 8. *

* ubi simul de Romanis duo singularia notat :

1. quod circa Proprium nomen aliud *Ante*, aliud verò *Post* eversam rempubl. Romanam observatum fuerit. *Stante* republicâ proprium id nomen fuit quod PRIMUM i. e. PRÆNOMEN. v. c. P. Corn. Scipio & L. Corn. Scipio fratres : M. Tull. Cicero & Q. Tull. Cicero fratres. *Postea* verò, cum multis nominibus nobiliores uterentur, illud unicuique Proprium esse censebatur, quod POSTRE-MUM locabatur. e. g. Salvius Otho & Salvius Titianus fratres, Fl. Vespasianus & Fl. Sabinus fratres.

2. quod proprium & alia adjuncta nomina (quæ omnia in singulis propè capitibus variabant) à *Parentibus* ut plurimum Cognatisque desumserint. v. g. Fulgentii episcopi nomina fuerunt : *Fabius Claudius Gordianus Fulgentius*. ex quibus Claudius *patri* Gordianus *avo* proprium nomen fuerat. Symmachi oratoris filius vocabatur *Q. Flavianus Memmius Symmachus*. Flaviani cognomen à *Patruo*, Memmii ab *avo* paterno & Symmachi à *Patre* sortitus. Hæc ex Sirmondo collegi.

Pueris anteqvam togam virilem ζ. sumerent, & Puellis anteqvam nubere, prænomen non imponebatur. Valer. M. lib. 10. de nominibus p. 839. editionis Thysianæ. conf. Joh. Niehofs Allgemeine Beschreib. des Reichs Sina c. 4. p. 278. b. ubi agit de Sinensium 1. Zunamen. 2. Bornahmen. 3. Schulnamen. 4. wenn jemand den Männlichen Hut aufsetzt und ein Weib nimbt/ wird er von einer vornehmen Person mit einem was ehrlichem Namen begabt/ welchen die Sineser selbst die *Liter* nennen. 5. grossen Namen.

ζ. Pueri Rom. utebantur *Palliolo* usque ad XIII. æt. annum : postea *Prætextam* sumebant, usque ad annum XVII : tandem *Togam Virilem* sumebant cum magnâ pompâ. Vide Ph. Caroli antiqvit. Rom. lib. 4. c. 10. p. 128. confer antiqvitatibus vestiariis refertissimam L. 23. ff. de auro argento legato. J. R. Textoris officin. lib. 4. c. 94. p. 510.

Præ-

Prænomena ut vulgò notiora, litteris tantùm Initialibus † designabantur.

†. Vel unâ T. Titius; vel duabus CN. Cneus, SP. Spurius; vel tribus SEX. Sextus, SER. Servius. Calvini lex. jur. sub voce Spurius p. 865. b.

Hodiè huic Prænomini æquipollet cujuslibet nomen Baptismale η. v. c. Caspar, Melchior, Balthasar. θ.

η. Der Tauf-Name/ quod in baptismatis sacramento acceptum differt à nomine Familiæ. Speideli specul. notabil. litt. N. n. 20. p. 881.

θ. Ita vocatos fuisse illos tres Reges aut Magos ad cunabula Christi venientes, Pontificii credunt. vide Ph. Hen. Fridlibii observat. ad Matth. 2. vers. 1. qv. 12. p. 43. & confer H. Hermetis jus publ. c. 31. n. 82. p. 565, ubi agit de more illorum qui Januis adiuam inscribunt hos characteres: C. M. B.

§. 26.

B. NOMEN in specie illud dicebatur, quod Familiæ originem sive Gentem declarabat, & non tam personam à personâ quàm gentem à gente (ein Geschlechte von dem andern) distingvebat. Unde etiam *Gentilitium* & πατρωνυμικόν vocatum. Seqvebatur statim prænomen. i. v. c. Luc. Annaus Seneca. κ.

κ. allegati Rebhani hodeg. jur. chart. 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

κ. Sophorum apex vocatus à Fr. Taubm. in dissert. de LL. p. m. 27.

Nomen hoc imponebatur Puellis octavo Pueris nono λ. à nativitate die μ. qui dies, quia infantes ante nominis impositionem lustrabantur ν. & purgabantur, Lustricus ξ. au- diebat.

λ. imò Septimo; scil. apud Græcos. Aristot. hist. animal. lib. 7. c. 12.

μ. Ratio, cur illos dies elegerint Romani, invenitur apud Plutarch. quæst. Rom. 102. p. 288. B

ν. Sext Pomp. Festus litt. L. p. m. 1127. Macrobi. Saturn. lib. 1. c. 16. p. 333. Er. Puteani musathena c. 15. p. 189.

ξ. & *Lustralis Solennitas* apud Symmach. L. 2. ep. 47. fin. sed Tertullian. lib. de Idololatr. c. 16. pr. vocat *Nominalia*. hinc nostrum illud der Namens-Tag.

Quod apud Romanos erant Nomina, id nostratium Cognomina esse videntur. e. g. Æg. Hunnius, Georg. Mylius, Polyc. Lyserus. *

* Stra

* Stratem. theatr. hist. exitu 10. ad A. C. 1610. p. 1106. de his tribus Sympatriotis (nati enim fuerunt Winendæ sive Winendaviæ in agro Württembergiæ, quarto à Tubingâ milliari. Qyenstedt de patriâ illustr. doct. viror. p. 165.) συγγεγοίς hoc circumfertur diæterium: D. Æg. Hunnius doctissimus: D. Georg. Mylius eloquentissimus: D. Polyc. Lyserus formosissimus. Docuerunt Wittenbergæ.

§. 27.

C. COGNOMEN erat, quod nomini conjungebatur, ut cognationis nomen. ο. Sed quo fine? ut discernerentur inter ipsos gentiles familiæ. π. v. gr. M. Tullius Cicero, ς. L. Ann. Seneca.

ο. Gothfr. ad L. 4. C. de testam. litt. n. ubi etiam *tertium nomen* & ἐπώνυμον dici probat.

π. Æm. Ferretus ad §. 29. J. de legat. apud Rebhan loco laudato.

ς. cum hujus *Cognomen* exagigaretur diæteriis amicique hortarentur ut id mutaret, dixit: ego *Ciceronis* nomen illustrius efficiam quam Catonum Catulorum Scaurorumque. Plutarchi apophth. p. 204. E.

§. 28.

D. AGNOMEN putemus Cognominis speciem, at paucis communem, fuisse. Adhærebat ob Mores, peculiaria Facta aut Fata σ. v. c. C. Marius *Coriolanus*, τ. C. Valer. Flaccus *Flamen*, L. Corn. Sylla *Felix*, Licin. Crassus *Dives*, υ. C. Fabius Maximus *Cunctator* à cunctando, *Verrucosus* à verrucâ in labris & *Ovicula* à clementiâ morum. φ.

ο. Gothfr. ad d. L. 4. C. de testam. lit. n. & Rebhan loco citato. Uterque conqveritur de infrequentiori usu vocis *Agnomen*. Imò Rebhan accusat quoque historiam Romanam & Fastos consulares, qui ob turbatam seriem *Nominum*, hanc doctrinam reddunt intricatam.

τ. Vide Plutarch in vitâ Coriolani c. 5. p. 218. D. Locus est notabilis & ἐν τῷ φανερῷ sive ex professo in *Cognominibus* occupatus.

υ. de his omnibus videri potest Valer. Max. lib. 5. c. 9. confer B. Brisson. de formul. lib. 7. p. 733. C. Rhodigini lect. antiq. lib. 24. c. 6.

φ. C. Nepos, aut quisquis etiam sit, de viris illustr. c. 43. pr.

§. 29.

RECOGNOSCENDI) i. e. cognoscendi. verbum Compositum advocatur, cum Simplex suffecisset: uti sæpius vox Simplex ponitur pro Composito. *

C

* v.c.

* v. c. in lege Aquiliã accipitur *Raptum* pro corruptum §. 13. J. de L. Aquil. L. 27. §. 3. ff. de furt. L. 7. §. 2. ff. arb. furt. cæsar.

Aliàs notæ sunt hæ phrasæ: *Recognoscere feudum* χ. Feud. L. 2. t. 17. fin. *Recognoscere instrumenta* ψ. L. 56. pr. ff. de V.S. χ. i. e. beneficii feudalis auctorem agnoscere eiqve illud acceptum ferre, ac eo nomine fidem & obsequium referre, Calvini lex. juris in append. de verbis feudalib. p. 1041.

ψ. hinc illud apud Carpzovium in processu tit. 14. art. 2. n. 79. *documenta recognoscere* est res magni momenti & præjudicii, quippe quæ vim Confessionis habet & paratam operatur Executionem.

§. 30.

III. IMPOSITIO NOMINIS.) *Imponere nomen*

Quid sit, notum est: notum quoque est epigramma α. scriptum in fœminam Nomine bonam Moribus malam:

Qvi-tibi-cunqve Bonæ, sacris dum tingeris undis,
Imposuit nomen, omnibus imposuit.

α. nescio, cujus autoris.

β. hoc carmen *Unam* tantum stringit fœminam; sed illud Q. Ciceronis in fragm. Petron. c. 115. in *Omnes* fulminat:

Fæmina nulla bona est: & si bona contigit ulla,
Nescio quo fato res *Mala* facta *Bona* est.

§. 31.

IV. INNOCENTIBUS) sive non fraudulenter facientibus, uti explicat Glossa h. t. Innocens enim, utpote nocere nescius c. 23. ca. 22. qv. 4, nihil commercii habet cum fraude quæ est nociva arg. L. 1. pr. ff. de dolo.

§. 32.

V. FRAUS) *Quid* sit, patere puto ex descriptione vel Servii vel Labeonis in L. 1. §. 2. ff. de dolo malo L. 7. §. 9. ff. de pactis. *Qvotuplex* sit, indicat μεθοδικώτατος τε καὶ χησιμώτατος γ. Jctus J. Pacius: δ. duplex est fraus, altera in Mente altera in Rebus; in mente est Dolus, in rebus est Damnum arg. L. 7. §. 10. ff. de pactis. Exemplum hujus divisionis erui posset ex L. 21. §. 7. ff. de furtis. ε.

γ. his vocibus utitur Alsted. in encycl. lib. 5. c. 3. reg. 2. fin. p. 135. a. ubi de Lexicis loquitur.

δ. in analysi §. 3. J. qui manumitt. non poss.

ε. ubi

§. ubi agitur de eo qui *Animo* furandi ingreditur ædes alienas, postea tamen *Rem* nullam furatur.

§. 33.

LICITO JURE) τὸ Expedi Licet & Decet sunt VI. quidem verba Impersonalia, sed tamen personarum omnium actiones dirigunt.

quod *Expedi* & *Utile* est, non confundatur cum Licito & aut Decenti. η.

ζ. non enim quod tibi *Expedi*, semper fecisse *Licuit*. v. c. ultra dimidium circumvenisse emptorem, venditori expedit; sed non licet per L. 2. C. de rescind. vendit. Econtra multa *Licent* mihi, sed non omnia *Expediunt*, inquit Paulus 1. Cor. 6. vers. 12. conf. Grotium de J. B. & P. lib. 3. c. 4. §. 2. pr. ubi Exemplis illustrat.

η. *Utilia* publicè aut privatim non debent separari ab *Honestis*. Socrates apud Cicer. de offic. lib. 3. §. 11. Treutl. vol. 1. disp. 1. th. 3. C. Quàm confidenter Lucanus lib. 8. vers. 488, canit!

———— Sidera terrâ

Ut distant & Flamma mari: sic utile Recto.

Inde dijudicamus *Rationem status* honestam & inhonestam, de quâ Imhof in singular. politicis rat. stat. 26. pag. 1.

quod *Licet permixtum est* & *toleratur*, differt ab eo quod *Decet* & *honestum est*. *

* Ratio, quia non omne quod *Licet* est simul *Honestum* L. 144. ff. de R. I. & ibid. Ludvvelii exempla. Grotius de J. B. & P. L. 3. c. 4. §. 2. m. ubi citat locum Claudiani, qui extat in paneg. de 4. consulatu Honorii vers. 267:

Non tibi quid *Liceat*, sed quid fecisse *Decebit*,
Occurrat, mentemque domet respectus *Honesti*.

quod *Decet* & *honestum est* cætera includit. *

* *Honeste vivere* spectat ad Universalia præcepta, qualia sese offerunt in §. 3. J. de J. & J. ad quem s: videantur Dd. moralistæ.

§. 34.

LIBER) est Concretum accidentale, ejus Abstra- VII. ctum & forma est LIBERTAS, quæ (si Homonymiam spectas) accipitur vel *Materialiter* ubi magis est Facti quàm juris. vide pr. J. de libert; vel *Formaliter* pro aliquâ conditione Civili oppositâ Servituti: quo sensu magis Juris quàm facti est. Struvii synt. jur. civil. ex. 3. th. 8. p. 77. Et hæc describitur in Inst. *

C. 2

* tam

* tam Justiniani §. 1. J. de jure person. quàm Florentini, vide Inscript.
L. 4. ff. de statu hom.

§. 35.

IIIX. PRÆJUDICIUM.) *Hoc loco nihil aliud significat quàm periculum, incommodum, læsionem, damnum* §; *Ali- bi verò sumitur 1. pro Sententia sive judicio à superioribus la- to, quod postea inferioribus judicibus præbere potest Exem- plum 1. 2. pro Quæstione quæ in concursu aliarum prius de- cidi debet. x.*

§. & ita etiam capitur in L. 2. C. quib. res judic. non nocet.

1. Vultejus ad §. 12. J. de action. n. 5. confer Barbofæ locos comm. lib. 14. c. 59. n. 1. ubi *Præjudicia* summarum Curiarum sequi jubet; sed cautè imò cautissimè.

x. Pacii analys. & Manzii comment. ad §. 12. J. de action. ubi Expl. sub- jiciunt.

§. 36.

In hac parte *Vtâ Criticam* λ. exercere mos est, eo fine ut *Lectiones varia* sistantur & *peccata Librariorum* in legibus describendis admissa emendentur; ast verò nihil tale circa textum nostrum observavi: quotquot Exemplaria videre li- cuit, uno spiritu pariq; voce μ. loquuntur. Aristarchus v. juret, hanc legem religiosis & quasi Longobardicis ξ. manibus de- scriptam fuisse.

λ. utilissimam certè & saluberrimam, si modicè adhibetur & modestè, verba sunt J. Lipsii de milit. Rom. L. 2. dial. 2. m, p. 52.

μ. Prophetæ opus mundi ac opificium Dei *uno spiritu ac pari voce* te- stantur, inquit Lactant. L. 2. instit. c. 8. edit Thyfian. quem respe- ximus.

v. pro Censore capitur, explicante Erasmo in adag. p. 152. nam *Aristarchus* grammaticus censuit & recensuit Homeri versus, Subdititios ὀβελί- σκοις & Genuinos ἀσπερίσκοις notando. eadem sentit Ph. Caroli de Criticis dissertat. præmissâ animadversion. Gellianis p. 8.

ξ. Franc. Robortellus laudat codices vet. à *Longobardis* exaratos, quia illorum manuscripta mendis tantopere non laborant. Zeiler. cent. 3. ep. 32, p. 679.

VI.

CAUSARUM scrutinium sive Αἰτιολογία:

§. 37.

Felix qui potuit *Rerum* cognoscere *Causas*!

Virgilius georg. 2. vers. 495. exclamat; ego contra, vel potius per *παρωδίαν*:

Felix qui potuit *Legum* cognoscere *Causas*!

Objicis cum *Juliano*: non omnium quæ à majoribus constituta sunt, Ratio & causa reddi potest L. 20. ff. de LL. o. & sæpius more Pythagoricorum illud ἀλλὸς ἔφα π. (legislator) ingeminandum est.

o. ne irrationales quidam Jcti ad hanc legem, velut ad ignorantia asylum (vide Sperlingi physic. L. 2. c. 3. ad præc. 9. & 10. p. m. 325. & Baconis hist. natural. cent. 10. experim. 999. p. 965. ubi de Qualitatibus occultis agunt) confugerent, nervosè eam explicavit Manzius in quæstione prælimin. ad comm. Inst.

π. G. Hornii hist. philos. lib. 7. c. 12. p. 369. illud ἀλλὸς ἔφα circumspèctè explicat.

Respondeo cum *Celfo* ex præambulâ L. 17. ff. de LL: tunc leges scimus *, si non tam verba quàm vim ac potestatem earum tenemus.

* Scire est per *Causas* cognoscere rem, Stratem. logica lib. 5. c. 1. can. 1. p. 1131.

Lacones ε. igitur atque Catonem σ. imitati, inquiramus in *Causas* τ. legis nostræ.

ε. Plutarch. in vitâ Lycurgi c. 14. p. 51. C: apud Spartanos muniendum erat responsum *Ratione* & probatione, quæ in concisa & compendiosa verba esset contracta.

σ. Cato ex præceptore suo Sarpedone quærebat *Causam* singulorum & percunctabatur rationem. Plutarch. in vitâ c. 1. p. 760. A.

τ. sive *Rationes*. Ratio est anima legis, uti loquitur Otto in dialect. jur. L. 1. c. 1. pag 2.

§. 38.

Cur non modò *Nominis* sed etiam *Cognominis* ac *Prænominis* fit mentio? quia hæc distinctio Romano more recepta fuit; *Græci* & *Barbari* plerumque singulis nominibus con-

tenti fuisse videntur *, ut Demosthenes, Aristoteles, Lycurgus, Agesilaus : Cyrus, Cambyses, Orodes.

* Gyraldus. confer Fr. Connani comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 3. p. 182. ubi disquirat cur Romani *tria nomina* usurparint.

§. 39.

Quare Nomina imponi ceperunt hominibus? v. I. ad Recognoscendos singulos, ait L. un. C. de mutat. nom. §. 29. J. de legat. & ibid. Borcholt n. I. L. 10. C. de ingen. manumiss. Plato in Cratylo p. 268. A. & Franc. Connan. Comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 4. p. 183. & distingvenda individua ϕ . 2. quia nominis impositio vel mutatio est signum Potestatis & Dominii χ . 3. ut sint indicia & symbola Professionis: hinc nomen Israëlitæ ψ . aut Christiani ω . non est abjiciendum. 4. ut sint incitamenta Virtutis. α .

v. in *Bestiis* rarior est nominum propriorum usus. Legimus tamen de *Bucephalo*, Supplem. Curtian. Freinsheimii lib. 1. c. 4. §. 11. & de *Incitato*, eqvis. Sveton. in Caligulâ c. 55. fin.

ϕ . Ebræi Chaldæi Ægyptii & Phrygii dispiciebant, ut nominibus impositis non solum *Discretiva* sed etiam *Significativa* vis inesset. Gyrald. conf. Rivetum exerc. 39. in Gen. p. 160. a. & comm. in Exod. c. 2. p. 761. b. ubi agitur de nominibus in historiâ Mosaicâ occurrentibus.

χ . Chr. Matthiæ theatr. hist. sub Nabuchodonosore II. cogn. Magno p. 70. confer nitidum locum Chrysostomi Tom. 3. operum. homiliâ de ferendis reprehensionibus &c. p. 291. ubi de Adamo protoplasto.

ψ . Basilius Seleuc. orat. 19. post med: nomen quo tu, *Israël*, appellaris, Dei cogniti argumentum est &c.

ω . Spectant huc non proletaria verba Montacutii de origin. eccles Tom. 1. part. 1. p. 109. pr: quemadmodum, si quis nomen *Christiani* abjiceret, nomine amisso rem quoque nomini subjectam amisisse crederetur: ita, si quis nomen *Baptismale* abjiciat, baptismum irritum fecisse eisdemque abrenunciasse videtur. Notabilia quoque sunt verba Salviani de gubern. Dei Lib. 4. pr. p. 101: in nobis *Christianum* vocabulum, quasi aureum decus est, quo si indignè utimur, fit ut sues cum ornamento esse videamur. conf. Rittersh. in notis ad eund. librum p. 107. seqq.

α . si scl. sunt nomina emphatica & pulchra. vide Expl. apud Limn. in jure publ. 1. c. 11. §. 48. seqq. Pulchra itaque nomina maximè sunt procuranda, adeò ut, si venderentur, maximo emi deberent pretio. Dd. allegati apud Barbosam lib. 12. c. 14. ax. 2. p. 155. Pulchrum nomen excitet virtutem! Adolescens, aut Nomen mutato aut Mores, dicebat

Alexan-

Alexander Mag. ad militem sibi *ὁμόνομον* sed virtutis non æqvè me-
morem. Moller. in allegor. sacro-profan. parte 1. c. 5. §. 78. n. 3. p. 88.

§. 40.

*Quamobrem nominum impositio relicta est Libertati pri-
vatorum?* quia hæc res tanti momenti non videbatur. Ra-
tionis Ratio 1. est, quia Nomina pertinent ad Verba. in Ver-
bis autem sumus faciles, modò conveniamus in Rebus * 2.
quia Personarum potius habenda est ratio quàm Nominum.
§. 29. J. de legatis. 3. quia sola Nominatio nihil juris Tribuit
L. 12. ff. de jure patronat. vel Adimit.

* Andr. Meurers regula element. 43. n. 3. p. 178.

§. 41.

Mutatio nominis innocentibus Periculosa non est. Ratio
decidendi est, quia innocentes non puniuntur L. 5. pr. ff. de
pœnis. L. 17. C. de accusat. Rationis Ratio est, quia hoc casu
non peccant in L. Cornel. de falsis, Dd. ad L. un. C. de mut.
nom. Rationis Rationis Ratio, quia ab iis abest dolus, sine
quo delicta regulariter non committuntur. L. pen. ff. ad L.
Jul. de adult. Ludvv. comm. ad L. 108. ff. de R. I. n. 1. *

* conf. Gothfr. ad L. 20. c. de falsis, ubi dicit: falsum sine Dolo non
punitur.

§. 42.

Mutatio nominis libera est: si scl. fit non fraudulenter
& à libero homine. Ratio 1. quia nominis Assumptio ab ini-
tio libera fuit L. un. C. de mut. nom. & pependit ex Placito α .
Initium verò rei spectare non insolens est apud JCtos β . 2.
quia vitiosum est intendere controversiam propter nomi-
nis Mutationem γ . 3. & nonne quilibet est rerum suarum
moderator & arbiter? δ .

α . uti ait Jac. Menoch. de arbitrar. judic. quæstion. lib. 2. cent. 4. casu
318. n. 2. p. 436.

β . L. 8. pr. ff. mandati L. 12. ff. de SCto Macedon.

γ . Cicero lib. 2. ad Herenn. §. 42.

δ . L. 21. C. mandati. hanc legem allegat Cypr. Regner in censurâ Bel-
gicâ ad L. un. C. de mutat. nom.

§. 43.

Cur nominis mutatio dicitur Liberis hominibus competere? ut excludantur Servi. 1. Ratio, quia in Servo nomen suum sibi mutante praesumitur Fraus. glossa ad L. un. C. de mut. nom. Rationis Ratio, quia facit rem prohibitam arg. L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis, & L. un. C. de mutat. nom. 2. Rationis Ratio est, quia Servis non fuerunt nomina propria, sed eorum Impositio pendeat ab arbitrio domini. 3. Ergo etiam Mutatio spectabat ad dominum. 2. Ratio, ne servi sibi adaptarent nomina Magnorum hominum virtute quasi sacrata. 7.

e. confer L. 41. ff. ad L. Falcid. L. 8 §. 9. ff. mandati L. 7. pr. ff. de administr. tutor. unde colligitur regula: Dolo facere praesumitur, qui facit id, quod facere non debuit.

z. Hilliger ad Donellum Lib. 2. c. 15. litt. F.

7. Penetrantia sunt verba Herodis Attici apud Agell. in noct. attic. L. 9. c. 2: Athenienses nefas ducebant nomina Harmodii & Aristogitonis (nomina Libertati patriae devota) Servili contagio pollui.

VII.

NOTABILIA.

& legis Ampliationes Restrictionesque.

§. 44.

Apes in floriferis saltibus θ . imitatus, libenter Excerpo. Nisi fallor, hic mos etiam Plinio Majori ι . J. Lipsio κ . & Jer. Drexelio λ . placuit. Eundem morem urget septima tessera methodi legalis: CONNOTO. quid autem? quaedam Ex lege, quaedam Ad legem, quae verò Contra legem faciunt, apparebunt in parte VIII.

θ . Lucret. lib. 3. vers. 11:

Floriferis ut apes in saltibus omnia libant:

Omnia nos itidem depascimus aurea dicta.

ι . Plinius Junior lib. 3. ep. 5. p. 92. sic de Plinio seniore: nihil legit, quod non exciperet.

κ . vide Cent. 3. miscell. ep. 25. 25, ubi *Electa* sive *Execerpta* vocat segetem veram doctrinae. conf. Cent. 3. ad Belgas ep. 38. ubi saluberrima habet monita.

λ . qvi

2. qv̄i inde etiam Aurifodinam sive Excerptam solertiam descripsit. in parte I. c. 10. p. 104. dicit: otiosa, vana, nugatoria est *Lectio*, cui nulla miscetur *Scriptio*.

§. 45.

Diocletianus & Maximianus Impp. μ . sunt auctores Legis nostræ. Uterque ν . nomen suum mutavit ξ : quid ergo miremur, si mutationem nominum Aliis quoque in lege nostrâ permittunt? noluerunt quippe in aliis Reprobare, quod in se approbaverant. θ .

μ . Inscriptio legis hoc evincit: adspiciatur.

ν . Ille, cum adhuc privatus esset, *Diocles* vocabatur; imperator autem factus appellari voluit *Diocletianus*. Rupertus ad Besoldi synopsis hist. c. 14. p. 391. imò assumpsit quoque nomen Jovii: uti Maximianus nomen Herculei. Joh. Cluverus epit. hist. in vitâ utriusque p. 320. 321.

ξ . si non mutatione *Alterativa* tamen *Quantitativa*, uti physici de motu aliâs dicunt. Stratem. phys. lib. 2. c. 2. p. 206.

θ . per L. II. C. de inoffic. testam. Chr. Ph. Richter cent. regul. 88. n. 50

§. 46.

Mutatio nominis alibi *Periculosa* π . est alibi *Permissa*. de illâ loquitur lex Cornelia de falsis ρ , de Hâc audiri vult constitutio Diocletiani & Maximiani de nom. mutat. σ .

π . hoc sensu definit Alsted. in encycl. Lib. 26. c. 17. reg. 5. §. 16. p. 1721. MUTATIONEM NOMINIS, quod sit crimen Falsi, quo Quis Dolo malo, sibi nomen novum imponit.

ρ . L. 13. ff. de falsis disponit Indifferenter & adinstar Regulæ. Prosp. Farinacii crimin. qv. 150. n. 138.

σ . L. un. C. de mut. nom. disponit Distingvendo inter liberos & servos, adeoque adinstar Exceptionis.

§. 47.

Liberis hominibus mutatio nominis est permessa; si nimirum fit *sine Dolo*; quid si verò *Dolosè* fieret? cadit in prohibitum crimen Falsi, quod postea meretur Pœnam. *

* ergò explicandi erunt casus, in quibus dolus censetur (A) Abesse vel (B) Adesse, & si adsit, quali (C) Pœna sit coercendus.

§. 48.

(A) LICITA adeoque à dolo remota est mutatio nominis I. si fit ob metum Violentiæ, ut ita nobis nostrisque vim defendamus & pericula effugiamus. * Pr. Farinac. qv. 150, n. 145,

D

* nam

* nam & nominis mutatio ad Defensionem sui (quæ omni jure est licita Otton. jus publ. c. 11. p. 382. & ne Diabolo deneganda est, Burgold. notit. imper. part. 2. disc. 20. §. 19. p. 224.) conducere potest. sic Carolus II. R. Angl. in fugâ suâ audiri voluit Wilhelm Jonas. Gothfr. Schulzgens Chronic ad A. C. 1661. p. 261. Ulysses apud Polyphemum cyclo-
pem vocari malebat ἄτης quasi Nullus. Homer. odyss. lib. 9. vers. 366. & 408. de Sentio Saturnino vide infra th. 61.

§. 49.

2. si fit ob metum Infamiæ τ. aut Perjurii. υ.

τ. more apud veteres recepto, quæ Stuprilicentiam apud Ædiles profitebantur, nomina mutabant, uti docet Taubm. ad Plauti pœnul. act. 5. sc. 3. vers. 20. Petr. Pappus in Anmerkungen zum Holländischen Kriegs-
Recht art. 69. p. 187. die Huren / die öffentliche Huren - Häuser wolten halten / pflegten ihre Namen zu ändern. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falsis litt. B. *Meretricibus* jungit *Spurios*, qui sibi nomen mutare que-
unt licitè. * conf. Piccart. dec. 11. c. 6. ubi exempla habet *Urbium*, quibus nomina *δυσφημίας* vitandæ causâ mutata sunt. v. c. pro Malevento Beneventum, pro Nequino Narnia, pro Poneropoli Philippopolis invaluit.

υ. Ulpian. in L. 29. §. 6. ff. de donat. non improbat Conditionem eam quâ juravi, me alterius Nomen laturum esse. vide Chassan. catal. glor. mundi parte I. confid. 38. concl. 46. p. 34. b.

§. 50.

3. si fit spe Hereditatis aut Legati. *

* ut ita nomine mutato impleatur Conditio sub quâ quis est institutus. Naurath in annotat. ad comm. Zæsi in L. un. C. de mut. nom. conf. infra th. 71. Octavius Cæsar heredes instituit primos Tiberium & Liviam, quos & *ferre Nomen suum* jussit. Sveton. vitâ c. ult. pr.

§. 51.

4. si fit amore Modestix, φ. Honestatis χ. odioque Turpitudinis. ψ.

φ. Anonymi aut potius Heteronymi quidam scriptores huc trahi que-
unt. vide part. post. hujus dispp. th. 6.

χ. non videtur satis Honestum nomen habere, quod Turpe quid signifi-
care potest. Gr. Tholos. synt. jur. civ. libro 36. c. 4. n. 3. p. 705. hinc excusarem contra G. Thomson. in vindice veritat. p. 72. LIPSIUM, cui pro nomine *Jodoci* (quod significat *Scherzhafft.*) placuit nomen *Justi*. Eleganter ergò claudit J. Lipsius oration. de Calumniâ: muta-
fiant labia dolosa, quæ loquuntur adversus JUSTUM. ex Psalmo 31. vers. 19.

ψ. sa-

ψ. sapiens presbyter *Eustathius* pro divino suo in improbos odio, etiam idem sibi cum impuro & scelerato Eustathio nomen esse, graviter & molestè ferebat, ac Nomen suum immutare cupiebat. Isid. Pelusiota lib. 3. ep. 311. p. 329. Huc spectat exemplum de SERGIO II. PA- PA, qui ob *Turpitudinem cognomenti* (os porci enim vocabatur) Ser- gii nomen in sede pontificiâ sumsit. Platina in vitâ Sergii II. pr. p. 141. edition. Colon. de anno 1626. 4. sed Limn. injur. publ. L. 1. c. 11. §. 66. Rationem datam explodit, distingvens inter nomen Proprium *Sergii* (quo etiam pater clarebat) & nomen Gentilitium *Os porci*: il- lud maluit præ hoc. Sed cur?

§. 52.

5. si fit ob novum vitæ Statum vel in Oeconomicis vel in Scholasticis vel in Ecclesiasticis vel denique in Politicis. *

* totidem hierarchias vitæque status statuit Heidfeld in sphinge c. 36. p. 1156. sed in analect. ænigmat. p. 1378. non Quadrigam sed Trigam statuum sistit:

Pfaff supplex ora, Fürst protege, Baurque labora.
hæc Basileæ in curiâ super imaginibus horum Trium.

§. 53.

In OECONOMICIS occurrit potestas Maritalis Herilis & Patria.

Illius vigore Nupta familiæ suæ nomen immutat & ma- riti assumit. *

* non abludebant uxores Romanæ, quæ mariti domum ingressæ dice- bant: ubi tu Cajus, ego Caja ero! videatur Dietherus ad Besoldi the- saur. pract. litt. N. n. 9. p. 680. b. ubi simul exemplum elegans de *Mar- tii*, Catonis antea (sed postea Hortensii) uxore adducit. *Eva* exem- plum adducit Matthias in theatr. histor. sub Nabuchodon. M. p. 71. m.

Istius vi dominus Servo pro suâ libidine nomen impo- nit ω. vel immutat α: & Libertus nomen patroni assumit. β.

ω. Gothfr. ad L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis litt. B. Donell. enucl. lib. 2. c. 15. litt. F. ubi de nomine servili Erotas, Stichus & Philargiros. Pla- to in Cratylō pr. p. 265. E. conf. J. Gædd. comm. ad L. 206. ff. de V. S. n. 2. p. 1171.

α. nam *Servi* nomen in domini potestate est. th. 43. supra, quâ de causâ & *Libero* homini redactō in servitute dominus mutat nomen, ut *Josepho* Pharaō, ut *Danieli* Nabuchodonosor Rex, sunt verba Cujacii in paratitl. ad L. un. C. de mut. nom.

β. Gothfr. ad L. 9. C. de liberali ca. & ad L. 10. C. de ingen. manu- miss. litt. E. Donell. enucleat. loco cit. Fr. Connan. Comm. jur. civ.

lib. 2. c. 11. n. 3. * nam simul ac Manumissi essent servi, demebantur
ipsis Capilli, ac capiti raso seu calvo imponebatur in Feroniæ templo
Pileus. Plaut. amphitr. act. 1. sc. 1. vers. ult. & ibi Taubm. hinc suo
Nomini præmittebant Prænominis loco nomen heri. Persius hoc le-
pidè explicat in Sat. 5. comprimis vers. 78:

Verterit hunc dominus, momento turbinis exit

Marcus Dama ———

prius nomen est Heri, posterius spectabat ad Servum jam manumissum.

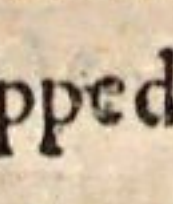
Hujus vigore pater γ . Liberis nomina imponit & mutat:
loquor autem de patre non solum Naturali sed & Civili sive
adoptante δ . ne quid dicam de educatoribus qui sæpè nomi-
na migrant Alumnis. ϵ .

γ . Atheniensium (apud Joh. Eichel in dissert. habitâ Helmstadii 1655. 4.
de jure naturali parent. & liber. parte priorith. 32.) lex voluit, ut *Pa-
tres* nomina ab initio liberis darent, & postea etiam, si placeret, rursus
mutarent. Ratio, cur *Patribus* jus imponendi & immutandi nomina
liberis competat, derivari potest ex Grotio de J. B. & P. lib. 2. c. 5. §.
1. Exempla videantur de Lamecho Gen. 5. vers. 28. de Jacobo Gen.
35. vers. 18. & de Zachariâ Luc. 1. vers. 60. & 63. de Sinesibus videat-
ur Joh. Neuhof. in der Allgemeinen Besch. des Reichs Sina c. 4. p.
278. b. * hinc gratiâ Principis concedi debet, ut quis nomen familiæ à
lineâ *Maternâ* propaget. Zahn. de mendaciis L. 2. c. 63. n. 1. p. 273.
ubi agit de familiâ *Losonezianâ* & *Volckerstorff*.

δ . nam Adoptatorum aut Arrogatorum nomen gentilitium coalescebat
cum adoptantis nominibus. Hilliger ad Donelli lib. 2. c. 22. litt. K.
sic Octavius post adoptionem dictus est *Caj. Jul. Cesar Octavianus*.
Dio Cass. lib. 46. p. 322. A. locus est notabilis. & lib. 55. p. 567. A.
ubi de Domitio Nerone, qui adoptatus fuit à *Claudio Tiberio Druso*.
 ϵ . aureæ Bullæ auctor acceperat in sacro baptismatis fonte nomē *Ven-
ceslai*. unde ergò illud *Carolus* à Carolo Pulchro rege Franciæ, apud
quem pueritiæ rudimenta exegit. Cuspinian. in vitâ Caroli IV. p. 474.

§. 54.

in SCHOLIS sæpè præceptores nomina mutant Disci-
pulis. *

* ita, quia aliàs David Wängler audiebat, svasore præceptore suo postea
audivit David PAREUS. (nam *παρεὶς*, *αὐτῷ* exprimit apud græ-
cos Genam, maxillam) J. L. Gottfrids Chronic in notatis ad iconem
Davidis Parei. * alia exempla alibi, *Ἰεὺ δίδον* , suppeditabimus.

§. 55.

in ECCLESIASTICO statu, cui quidam præesse vo-
lunt

lunt Pontificem, mutationem nominis ζ. Sergius II. vel IV. η.
Pontifex introduxit, jus Canonicum θ. verò & superstitio
confirmavit.

ζ. puta ut malefico Bonifacii, timido Leonis, rustico Urbani, improbo Innocentii, maledicto Benedicti, & feroci Clementis nomen adaptetur. Polyd. Virgil, de rer. inventor. lib. 4. c. 10. pr.

η. Dieterich. breviar. pontif. ad A. C. 844. p. 152.

θ. illud in hanc sententiam trahere conatur Greg. Tholosan. in synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 3. ubi dicit: dominus noster Jesus Christus primo summo Pontifici à se instituto, SIMEONIS nomen in PETRUM seu Cepham mutavit.

ι. man ist in der opinion, wenn ein Pabst seinen Namen nicht ändere/ so lebe er nicht lange/ als wie dem Hadriano VI und Marcello II. begegnet/ welche bey der reformation Römischer Kirchen viel würden gethan haben/ wenn sie länger gelebt hätten. sunt verba Zeileri cent. 2. ep. 81. p. 507. ubi plura reperias.

Huc refero mutationem nominum, quæ olim ad Christianæ professionis auspicia κ, nunc ad Confirmationis λ. solennitatem spectat.

κ. ex gentilibus Christiani facti malebant ferre nomina sanctorum Prophetarum quàm Idolorum. videatur Eusebius lib. 8. c. 21. p. 239.

B. hist. ecclesiast. & P. Contzen. in comm. ad Romanos in præfat. quæst. 4. ubi disquirat 1. cur Saulus PAULI nomen sumserit. 2. cur post sumtum nomen Pauli, nihilominus adhuc audiverit Saulus.

λ. Contzen in comment. ad Roman. in præfat. qv. 7. *Confirmatio die Firmung oder Firmirung qvo Modo fiat, accuratè monstrat Speidel. in speculo notabil. litt. F. n. 37. p. 339. & Corvinus in jure Canon. lib. 2. tit. 4.

Legimus etiam hominum nomina *ab ipso Deo* mutata: μ.
imò legimus quoque nomina mutata hominibus, quia *facti fuerunt Dii*. ν.

μ. quoties verò Deus nomina imponit vel mutat, toties insigne quid portenditur vel indicatur, inquit Qvistorp. in annotat. ad Lucæ 1. vers. 13. p. 103. Abram *Abrahami*, Sarai *Sara*, Jacob *Israëlis* nomen accepit: Jacobus & Johannes novo nomine Boanerges veniunt. Chr. Matthiæ theatr. hist. sub Nahuchodon. M. p. m. 70. & Zeiler in miscellan. litt. N. p. 241. ubi subjicit: die Persier haben lange Namen (non tam prolixitate quàm Pluralitate nominum superbiunt Hispani. vide J. L. W. arcana dominat. hispan. c. 33. §. 17. p. 187.) die Hebræer kurze.

ν. Lactant. divin. instit. L. 1. c. 21. p. 64. hoc testatur: solent mortuis *consecratis* Nomina immutari, credo, ne quis putet, eos homines fuisse.

nam & *Romulus* post mortem *Quirinus* dictus est; & *Leda* *Nemesis*; & *Circe* *Marica*; & *Ino* postquam se præcipitavit, *Leucothea*; materq; *Matuta*; & *Melicertes* filius ejus, *Palæmon* atq; *Portumnus*. *Demsteri* paralipom. ad *Rosini* antiqv. lib. 3. c. 18. p. 478. F. confer *Platon.* in *Cratylo* p. 270. A

§. 56.

circa POLITICAM administrationem occupandis sæpè mutantur nomina. *

* apud *Babylonios* imperii gubernationem mutato nomine suscipere, moris erat. *Heurnius* lib. 2. barbar. philosoph. p. 153. apud *Persas* idem invaluisse testis est *B. Briffonius* de regn. *Persar.* lib. 1. p. 8. pr. hinc *Darius* *Nothus*, antea *Axos* sive Ἄξος, cum imperio Nomen Δαειῶς suscepit, ex *Ctesia* *Scaliger* de emendat. tempor. lib. 5. p. 224. litt. B. apud *Limn.* de jure publ. lib. 1. c. 11. §. 62. 63. & 68, ubi dicit, quod reges *Heroldis* creatis pro placito imposuerint nomina. Sic *Imperatoribus* creatis antiqvitas & nomina & cognomina nova licitè deferebantur, uti exemplo *Vitellii*, *Severi*, *Juliani* & *Commodi* probat *Greg. Tholosan.* synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 4.

Licitè etiam mutatur nomen, si quis fit *Miles*, *Doctor*, *Nobilis* vel quid tale. *

* nam in hujusmodi status mutatione permessa est Nominis mutatio. *Bartolus* apud *Gothfr.* in notis ad glossam L. un. C. de mutat. nom.

§. 57.

Deniq; nec illa mutatio nominis in legem *Corneliam* de falsis impingit, quæ proficiscitur ab Aliis, sed ob nostras vel virtutes ξ. vel culpam. o. confer supra th. 28.

ξ. qui prius *Tyrtanus* postea ob divinum orationis fluxum dicebatur *Euphrastus* & *Theophrastus*: sic *Aristocles* ob amplitudinem sermonis accepit nomen *Platonis*. *Menoch.* de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu 318. n. 9. 10. & 11. ubi de *Homero*, qui ante cæcitatem dictus fuit *Meligenes*.

o. *Tiberius* *Claudius* *Nero* ob vini aviditatem dictus fuit *Biberius* *Caldius* *Mero*. *Sveton.* in vitâ c. 42.

§. 58.

(B.) ILLICITA adeoq; cum dolo conjuncta mutatio nominis est, quæ commodo Privato vel Publico iniquiorem conditionem inferre * intendit.

* sed propter commoda nostra cæteris iniquiorem conditionem inferre non licet. L. 74. ff. de R. I. Non debet unum Altare discooperiri, ut alte-

alterum cooperiatur. Ant. de Butrio apud Barbofam lib. 1. c. 54. axiom. 6. p. 107.

§. 59.

Intentionem hanc dixeris *Generalem*; *Speciales* adducuntur à Jul. Paulo, * nimirum (1) ut aliena Intercipiantur aut possideantur. (2) ut alius Terreatur aut concutiatur.

* in recept. sentent. lib. 5. tit. 25. §. 10. & 11.

§. 60.

(Imum) fit I. si quis se pro Principe ferat.

* de pseudo-Nerone apud Romanos, pseudo-Richardo & Eduardo apud Anglos, pseudo-Carolo apud Hispanos, pseudo-Mustafâ apud Turcas, agit Forstner ad Taciti ann. 5. 10. 1. p. 673. Georg. Richter in axiom. œcon. §. 273. p. 449. de pseudo-Martino apud Gallos, Limn. jur. publ. L. 1. c. 11. §. 59. de pseudo-Sebastiano apud Portugallos Zeiler. in miscellaneor. appendice litt. P. p. 556. & Chr. Richter im Historischen Schau-spiel cent. 3. c. 43. à p. 408. ubi totam rem, stupentibus lectoribus, narrat.

2. si mercator ad fraudanda Vectigalia vel in præjudicium Alterius, nomen vel signum alterius assumat. *

* J. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu 318: n. 24. ubi etiam agit de *Notariatus signo* non mutando. nam Tabellio (inquit Ant. Perez, ad L. un. C. de mutat. nom. n. 1.) signum semel assumtum & confvetum, citra falsi crimen mutare nequit.

3. si quis in celebratione Contractus aliud nomen assumit, π. Carpzovius in crimin. part. 2. qu. 93. n. 35. Limnæus de jure publico L. 1. c. 11. n. 58. e.

π. ne postea contraxisse dicatur, & ex instrumento obligatorio conventus excipere possit, se non esse eum qui in instrumento dicitur promississe. Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 1.

e. Uterque allegat in hanc rem Gilhausens arbor. judic. crimin. c. 2. tit. 26. n. 33. sed (quantum ex meo exemplari constat) falsò. * de fallacibus Allegationibus conqueritur quoque Jac. Cujacius in dedicat. consultationis veteris cujusdam Jureconsulti (quæ extat in operib. Cujacianis p. 343. editionis Francofurt. 1623. fol.) ad Jac. Gveslæum, ubi dicit: locos auctorum meliore fide notavi quam illi, quibus sæpè *Falsos locos* notare pudori non est: aut, quod penè idem est, *Generaliter & perfusorie* consultorem remittunt ad ea, quæ doctores illo vel illo loco notant, in quâ perfusione aut erat certè Dolus aliquis aut Ignorantia mera.

4. si

4. si quis falso Diplomate vias comitat. L. 27. §. 2. ff. ad L. Corn. de falsis & ibi Gothfr.

5. si quis Insignia aliena σ . sibi arrogat: item si Privilegia τ . aliena usurpat.

σ . Aliena, inquam, & altioris fortè ordinis. J. Paul. lib. 5. recept. sentent. t. 25. §. 11. Schönborn. polit. lib. 1. c. 10. p. 58. ubi nitidum producit epigramma. Apud Qv. Pegeum in der Kunstq. part. 2. §. 3997. p. 222. rusticus Hollandicus sibi *Insignia* leonibus aqvilis eqvis & aureo velere exornata arrogat. quæsitus autem de suâ insolentiâ respondet: *wel myn Her/dat stahst so fry!* Hanc simplicitatem L. Corn. Sylla risu potius quàm pœnâ excepisset, opinor.

τ . Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 36.

6. si quis sibi falsum Genus vel Parentes fingat, animo fraudandi alios. Jac. Cujac. ad Pauli sentent. lib. 5. t. 25. n. 10.

7. si quis pro Nobili υ . se venditet aut Doctoris ϕ . titulum (velut asinus Leoninam pellem χ .) nondum datum aut debitum affectet.

υ . Gilhaus. arb. judic. criminal. c. 2. tit. 26. §. 33. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom. Carpz. in crimin. part. 2. qv. 93. n. 37. 38. ubi Limitationem, & n. 39. 40. ubi Exempla nobilitatis furtivæ refert.

ϕ . Dd. jam allegati.

χ . nota est fabula VIII. Aphthonii sophistæ, quam Avianus fab. 5. vers. ult. sic concludit:

Forsitán ignotos mutato murmure fallis;

At mihi, qui quondam, semper Asellus eris.

8. si quis Comitem Palatinum ψ . mentiatur, Notarii publici nomen sibi adscribat ω , aut aliis talibus modis α , alium se fert quàm est.

ψ . & sic Actum ejusmodi dignitati convenientem celebrat. v. c. notarios creando, spuriis legitimando. en Limitationem B. Carpzovii ex crimin. part. 2. qv. 93. n. 38. & n. 35. ubi agit de eo, qui se asserit *Creditorum* mercatoris falliti.

ω . fraudulenter scil. Reygeri thesaur. jur. litt. N. p. 447. n. 2.

α . proverbium illud fortè huc spectat:

Vox est Jacobi, manus est immanis Esævi,

apud Heidfeld. in sphinge c. 2. p. 41. ex Gen. 27. vers. 22. & vers. 19.

De ipso facto Jacobi videatur c. ult. ca. 22. qv. 2. Joh. Hall. II. Theil Biblischer Gesichter lib. 3. p. 130.

§. 61.

(2^{dum}) fit I. si quis Militiam confingat in alterius terrorem β. vel necem. γ.

6. L. 27. §. 2. ff. ad L. Cornel. de falsis. Paul. lib. 5. recept. sentent. t. 25. §. 11.

γ. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falsis litt. B.

2. si quis pro Prætorē δ. aualio Magistratu ε, usurpatis il-
liticis insignibus, se gesserit.

δ. Jac. Cujacius ad Pauli sentent. lib. 5. tit. 25. §. 11. ubi tamen excusat Sentiū Saturninum; qui (uti est apud Valer. Max. lib. 7. c. 3. §. 9. inter.) Præturæ insignia usurpaverat, sed ut effugeret proscriptionem. vide th. 48.

ε. cum tamen Privatus homo sit. Gr. Tholos. synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. num. 6.

§. 62.

(3^{tium}) etiam addi potest, nimirum si quis nomen mutat, ut Scelera sua commodius & impunitius perpetret, ζ. aut perpetrata in Alios transferantur. η.

ζ. Chr. Prætorii polit. part. 1. c. 3. qv. 23. p. 121. Hinc fortassis est, quod *Noctui inventus* non possit sibi licitè nomen mutare. Joh. de Anania apud Reygerum in thesauro juris litt. N. p. 447. n. 1.

η. putà si quis cum Meretrice negotium habens, Honesti juvenis nomen assumat. Manzii comm. ad §. 1. J. de injur. n. 37.

§. 63.

(C.) POENA quâ nominum falsarii coërcentur, non est eadem: pro qualitate admissi Falsi & Damni dati augetur vel minuitur. P. S. D. art. 112. 113. Relegatione aut Fustigatione sæpè expeditur, Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 39. 40. imò aliquando Capitalis est coërcitio. *

* Althusii dicæol. lib. 1. c. 104. n. 94. p. 397. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom. ubi quosdam talium falsariorum, quia tumultibus occasionem præbuerant, *suspensos fuisse* ait. conf. J. Cujac. ad Pauli recept. sentent. lib. 5. t. 25. n. 10. ubi Exempla historica suggerit.

§. 64.

è Nomine sæpè Monitum arg. L. 26. C. de episc. & cleric. θ. & supra th. 39. fin. aut Omen. ι.

E

9. ubi

6. ubi Monachi, vi sui nominis, patientiæ & modestiæ admonentur. conf. Linnæi jus publ. L. 1. c. 11. §. 49. 50. 51. 52. ubi adducit & explicat nomina propria Aristotelis, Pythagoræ, Socratis & Plutarchi.
7. secundum illud apud Barbosam lib. 12, c. 14. ax. 2. p. 155:

Nomina sunt Omen: venturi præsciis Idmon
Fertur & Hippolytus dilaceratus eqvis:

Sæpè tamen nomini nudo nimium tribuit superstitio: als wie man vor Zeiten gesagt/ wo ein Johannes im Hause sey/ da schlage der Donner nicht ein; und da er gleich einschlage/ so thue er doch keinen Schaden. Daher ist der Name Johannes so gemein worden &c. Zeileri Miscell. litt. N. p. 240, ubi commodiorem explicationem subjungit.

§. 65.

Contumelia est, superiorem nomine Proprio alloqui, dissimulato quasi titulo Dignitatis. *

- * Servius ad Virgil. Æn. lib. 12. vers. 652. apud Taubm. ad Plauti amphitr. art. 1. sc. 3. vers. 45. confer eundem ad Bacchid. act. 1. sc. 2. vers. 30, ubi ex Doussâ monet, quod non solum Nostrates sed etiam Veteres dignitatis & honoris potius *Titulo* quam *Nominibus* propriis cieri ac compellari sese præoptaverint.

§. 66.

Rebus mutatis sæpè vetera Nomina non mutantur. Exemplo sit 1. Quarta legitima κ . 2. Sponsalia λ . 3. Conditio μ . 4. actiones Perpetuæ. ν .

κ . Wisenbach. ad Inst. disp. 23. th. 2. p. 169.

λ . Hilliger ad Donell. lib. 13. c. 18. litt. E. Cujac. ad paratit. ff. de sponsalib. p. 29.

μ . disertissimus est textus in §. 15. J. de action.

ν . Manz. ad pr. J. de perpet. & tempor. act. n. 16.

§. 67.

Vitiorum nomina cum nominibus Virtutum commutare, spectat ad blandimenta seculi corrupti. *

- * jam pridem Vera rerum vocabula amissimus, inquit Cato apud Sallust. in Catilin. c. 58. fin. inde iracundus vocatur Apertus, avarus Providus, prodigus Liberalis, superbus Magnificus: vide in observ. hist. Piccartum dec. 1. c. 9. per tot.

§. 68.

Propria nomina in historiis variè mutantur. idque vel ex Affectatione vel ex Ignorantiâ. *

- * Utrolibet autem modo fiat, parit dubia & errores. vide citati Piccarti observ. hist. dec. 15. c. 1. per tot. ubi Exempla offert. confer Lipsii polit. lib. 1.

lib. 1. c. 9. §. 9. N. ubi in *Æm. Paulo* tractatur, quod nomina propria
Hodierna in Veterem formam redegerit. & cent. 2. miscell. ep. 17. ubi
candem ob causam *Pet. Bembo* insultat.

VIII.
OBJECTIONES
& Dissentanea.

§. 69.

Ex lapidum attritu Ignis elicitur: & ex alternantium
imò & altercantium sermonum conflictu sæpè profilit Veri-
tas, ξ. Uti ergò Hannibal Romanis toto orbe hostem quæ-
rebat o: ita ego textui hætenus illustrato repugnantes Leges
vel Rationes excitabo. Jacta esto alea! π.

ξ. Lipsius de rectâ pronunciat. LL. c. 17.

o. Florus lib. 2. hist. Rom. C. 8. §. 5.

π. vox Cæsaris apud Sveton. in vitâ c. 32. f.

§. 70.

In L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis, ita dicitur: falsi No- I.
minis vel Cognominis adseveratio *Pœnâ falsi coërcetur*. * Sed
quid ad hæc textus noster in L. un. C. de mut. nominis? no-
minis mutatio (inquit) *periculosa non est*.

* Gothfredi notæ sic propositionem allatam efferunt: nomen falsum si-
bi assumere non licet:

Quis mihi jam tam solers erit, ut hos textûs oggannientes
conciliet? Securus esto, tantâ solertiâ opus haud erit, mo-
dò non committatur cum fallaciarum patre * Fallacia à be-
nè compositis ad malè divisa.

* vide diaboli objectionem Matth. 4. vers. 6.

Si enim textui posteriori adjicies adjicienda, non erit cur
exclames ad arma ad arma! ε. vel, alala alala! σ. Rem totam
habe in syllogismo hoc, ubi Majoris propositionis Subjecto
addam Limitationem, quæ postea Minoris acrimoniam
diluet:

O. falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudu- A.*
losa) Pœnâ falsi coërcetur,

E 2

Atqui

Atqui O. nominis mutatio est falsi nominis vel cogno-
minis adseveratio (*fraudulosa?*) st! pax!

B. velita:

Quodc. Poena falsi coërcetur (*tam Semper & indifferen-
ter, quàm Quandoque & certo respectu*) illud est
periculosum

Atqui nominis mutatio Poenâ falsi coërcetur (*tam Sem-
per & indifferenter quàm Quandoq; & κατὰ τὴν*)

Hoc concedo, illud nego & pernego. Tu, si vir es τ,
affirma et: cætera nosti! υ.

ε. voces notissimæ in castris Romanorum. B. Briffon. de formul. lib. 4.
pag. 344.

σ. ante pugnam milites vociferabantur *Alala*, quod erat quasi præludi-
um & incitamentum ad manus conferendas. Fr. Hildebrand in ap-
pend. ad antiqvit. Rom. litt. A. p. 28. & J. Lipsius de militiâ Rom.
lib. 4. dial. 11. p. 204. ubi de voce *ἀλαλάζειν* differit.

τ. vide Wovverium Pythæum & Erhardum ad Petron. satyr. c. 73. ubi
illud, *si vir es*, explicant in duplici sensu.

υ. ex L. 2. C. de probationibus: Affirmanti incumbit probatio.

§. 71.

II. Ex L. un. C. de mutat. nom. constat, Mutationem no-
minis ἀψόστον esse LIBERAM in liberis hominibus. Sed
hunc textum limis (quod dicunt) oculis & taurinè φ. intue-
tur L. 63. §. 10. ff. ad SCr. Trebell. ubi legatarius DEBET
mutare nomen suum assumpto alio. Nonne τὸ LIBERUM
& τὸ DEBET sibi opponuntur? concedo. quid ergò jam
sibilabis? χ. quod ipse textus objectus suggerit. Itane instar
Marii ψ.

— patiar telis vulnera facta meis? ω.

φ. Erasmi adag. p. 553. a.

χ. *Sibilare* serpentum proprium ad Caussidicos transferébant Germa-
ni in clade Varianâ apud Flor. lib. 4. hist. c. 12. §. 37: unius Caussidi-
cios sutum recisâ prius lingvâ, quàm in manu tenens barbarus, *Tan-
dem* (inquit) *Vipera*, Sibilare desiste!

ψ. *Marius*, unus è triginta tyrannis occisus est à milite cum exprobatone
conditionis pristinæ: hic est gladius quem ipse antehac fecisti! Trebel-
lius Pollio apud Rupertum ad Besoldi hist. c. 14. p. 378.

ω. Ovi

α. Ovidius lib. 1. Heroid. ep. 2. vers. 48. recitat sic verba Phyllidis ad Demophontem.

Audi sodes: si ego testator *α.* jure Legati Fideicommissi aut Hereditatis 100. solidos concederem eâ tamen conditione, ut nomine tuo abdicato meum ferres; annon adhuc LIBERUM est, mutare nomen vel non? sed me DEBERE mutare, Prætor dicet. Resp. 1. non Absolutè & simpliciter dicet, sed si (en necessitatem *Hypotheticam* sive expedientiæ!) legatum volueris. *β.* 2. Distingvit ipse textus inter assumptionem nominis *Honesti* & famosi ac *Turpis*. *γ.* 3. imò si Juliani verba ibidem rectè capio *δ.* Remitti poterit conditio recufata, permitit nihilominus pro obtinendo legato actionibus Utilibus.

α. etiam in Testatricibus hoc valuisse, patet ex Cicer. ad Attic. lib. 7. ep.

8. m. ubi Dolabella nobilis adolescens à Liviâ institutus fuisse dicitur.

β. Chassan. de glor. mundi part. 1. confid. 38. concl. 46. p. 34. b.

γ. Ratio hujus est in L. 7. ff. ad S. C. Trebellianum: Dignitatis ratio habenda est; hinc Vespillionis nomen ferre nemo tenetur.

δ. scil. *Generaliter* & de quocunqve nomine testatoris; nam Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3. videtur ad *Turpe nomen solum* restringere.

Ne Rethorem egisse & ἀνάλογον declamatoriam instituisse videar, Logices instrumentum* applico, ita συλλογίζων:

Quodc. continet Debitum & Necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam*) illud excludit eatenus Libertatem

Atqui legatum quod legatario Conditionem nominis mutandi injungit, continet Debitum & Necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam?*) Hoc reprobo, illud comprobo. nam hic omnia per Conditionem expediuntur 1. si legatum legatarius voluerit 2. si nomen legantis fuerit honestum 3. si Actiones à prætore debent dari Directæ,

* quatuor sunt Instrumenta logica quibus unumquodque Thema tractari potest: 1. *Definitio*. 2. *Divisio*. 3. *Syllogismus*. 4. *Methodus*. Heerbordi synopsis. logica lib. 2. c. 1. p. 151. ubi utiles speculationes adducit.

III. Sufficere poterat bina illa oppositio; sed agendum tri-
ansit,

— numero Deus impare gaudet. ε.

Exl. un. C. de mutat. nom. colligo, mutationem nominis
non nisi Liberis hominibus competere. Benè colligis. Ergò
vi oppositorum ζ. Servi non poterunt pro lubitu suum no-
men mutare? Et hoc benè; Imò malè & pessimè. sic argu-
mentator:

O. quod est juris Gentium, illud cadit in Servos,

O. nominis Impositio & consequenter etiam Mutatio
est juris Gentium,

Ergò &c.

Majorem probo per L. 32. ff. de R. I. & ibid. Dd.

Minoris autem Subjectum bifidum demonstratur partim,
per ea quæ alibi de *ὀνομαστικῆ* adduci solent η, partim arg.
L. un. C. de mutat. nom.

ε. Alpheibœus apud Virgil. ecl. 8. vers. 75.

ζ. Contrariorum contrariæ sunt consequentiæ. Stratem. logica L. 2. c.
II. can. 2. p. 441.

η. à Platone in Cratylo. circa pr. Alex. ab Alexandro in genial. dier. L.
2. c. 25. p. 99. a. ubi agitur de Impositione nominum apud varias
Gentes. Abr. Rogeri offene Thûr zum verborgenem Heydenthum part.
I. c. 7. p. 69. Confer ea quæ in dispp. hujus parte post. §. 3. dicentur.

Responderi potest dupliciter:

I. *Negando* Minorem propositionem, quæ nimis Ca-
tholica est. Dari enim potest nominis mutatio quæ sit Frau-
dulosa. an talem juris Gentium dixeris? dii & gentes melio-
ra! Regeris: displicet Minoris propositionis laxitas & per
bArbArAm barbarè formata Assumptio; placet pugna per
modum dArII. Resp: & sic quoque Darius θ. eris. nam licet
tibi concedam, quod *Quædam* nominis mutatio scl. Inno-
cens sit juris Gentium; tamen in Servo talis non præsumitur,
sed

sed semper habetur pro Nocente & fraudulosâ mutatione,
uti notat glossa ad nostr. text. 1.

9. victus fuit Darius Codomannus tribus præliis: 1. ad Granicum a-
mnem. 2. ad Iffum fluvium Asiæ minoris. 3. ad Arbelam in Ninives
campis. ita narrat Joh. Jonston. in polyhist. L. 2. de Persicis c. 3. p.
270. 271.

1. arg. L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis. Confer quæ supra monuimus
th. 43.

2. *Limitari* potest Major partim ratione SUBJECTI,
ita: Quodcunque est (*Merè* juris Communis &) juris Gen-
tium x. &c. partim ratione PRÆDICATI, ita: illud (*nisi ad-
ditionem vel detractionem patitur à jure Proprio civium Roma-
norum* L. 6. pr. ff. de J. & J. l.) cedit in Servos.

x. adde quod Ludvv. in Comm. ad L. 32. & L. 22. ff. de R. I. dicit:
Servus pro nullo habetur, non solum jure Civili sed etiam Gentium.
scil. in illis quæ *Juris* sunt; nam quoad ea. quæ *Facti* sunt, ne jus Civile
servos pro nullis habet.

λ. confer exemplum de patriâ potestate apud Manzum in comm. ad pr:
J. de his qui sui vel alieni jur. n. 5.

Ratio limitationum est, quia Nominis mutatio non mansit
in *Meris nudisquæ juris gentium* terminis; sed accepit *determi-
nationem à jure Civili*, quod vel textus noster evincit.

* * *

Sed nunc rogo *Missionem*. Ergò victus fuisti μ. à meis
argumentis? De eo viderint alii & quidem (uti Augures di-
cebant ν.) alio die.

μ. *Missionem petere* erat in arenâ gladiatoria victorum; sed *Rude donari*
erat victorum: illud beneficium erat Temporarium, hoc Perpetuum.
Vide J. Lipsii Saturn. lib. 2. c. 21. m.

ν. Ph. Caroli in dissert. de Criticis præmissa animadversionibus Gellia-
nis p. 19.

PARS

(o)

PARS
POSTERIOR
eaqve
PHILOLOGICA
de
ANONYMIS SCRIPTIS.

Auctores ANONYMOS cur in lucem protraham, facile subodoraberis, Lector. Nihil frequentius jam est, quàm scribere SINE NOMINE, nescio quo Omine. Si mihi fidem denegas, adi & audi Bibliopolas. Quot, quæso, evolarunt scripta Anonyma intra *unum annum*, & quidem *in solâ Germaniâ*, ac *in Politicis* tantum? quasi Lustrici diei recordationem spernere debeat Christianus, ubi Politicum specimen edit! Aram ignoti dei ægrè tulit Apostolus; per me quoque licet, ut aliquis exarata ab ignotis Scriptoribus iniquè ferat; meum tantùm est, Quosdam talium indicare. Indicare, inquam, non Judicare. nam ut odia effugerem, Indicis laborem suscepi non Judicis, Dogmatici non Ephectici, Nomenclatoris non Censoris. Ut tamen etiam agnoscas ingenium propriis speculationibus intentum, præmittam *Theses* quasdam, sed vulgatæ methodi spheram non egressuras: mox sequentur *Exemplorum decades*. an omnes? neutiquam. multas de industria nunc retinebo & reticebo. Uti verò Platonis testamentaria vox est, *Nulli quicquam debeo*; ita ego, quicquid Exemplorum exhibebo, aliis debeo, debitum ingenuè ubiq; professurus. V.

1. Etymologia :

Anonymi vocabulum derivatur ab *α.* privativo & *ὄνομα*, pro quo in Æolide scribebatur *ἄνομα*. hinc * *ἀνώυμ* ὁ ἔν̄ fine

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

sinenomine, nomine carens, cujus nomen reticetur: item, qui obscurus & ignobilis est.

* assumptā κατ' ἐφελκυσμὸν litterā v.

2. Synonymia:

Scriptor Anonymus potest etiam vocari Innominatus α. eum Obnominatè β. & Incertus γ. auctor. Scripta talium vocare licebit cum Pacif. à Lapide δ, ἀδέσποτα.

α. quæ vox ICTIS satis est frequens in divisione *Contractuum* Ludvv. exerc. 11. th. 2. F. *Delictorum* Vultejii jurispr. Rom. lib. 1. c. 50. p. 297. & *Servitutium* Barth. Cæpolla in tit. de servit. Urban. præd. c. 9. n. 2. p. 28. edition. Colonienfis de anno 1650. 4. sed apud PHILOGOS est rarior: invenitur tamen apud Sarisber. in polycrat. L. 2. c. 27. p. 132, ubi de Saulo dicitur: duo viri *innominati* & innominabiles cum eo abierunt.

β. sic I. N. D. Parival in præfat. ad lectorem des erläuterten Interests von Holland: das Buch/ genant Inter est von Holland / welches ein Obnominatè Scribent an das Licht gegeben / hat Trännung angerichtet.

γ. Joh. Rich. Malcomesius edidit. ad τ. ff. Wesenbecii notas *Incerti* auctoris. * certum tamen est (fortassis etiam apud Malcomesium, qui aliàs diligentius *Ψευδογραφήματα* debebat expurgare) illarum Notarum auctorem esse WILH. LUDWELUM, uti pleræque paginæ, cum Commentario ad Instituta collatæ, demonstrabunt: præprimis conferri debet commentatio ad pr. J. de verb. obl. n. 2. cum notis ad τ. ff. Wesenb. tit. de verb. obl. n. 2. p. 755.

δ. in not. & strictur. ad Sev. Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 3.

3. Homonymia:

Vox Anonymi aliquando *Arborem* ε. denotat: aliquando etiam *Deo* ζ. tribuitur; sed hâc occasione accipitur pro *SCRIPTORE* vel *personato* η. i.e. qui nomen profitetur non κατὰ τὸ εἶναι sed κατὰ τὸ φαίνεσθαι, vel qui *Nullum planè nomen* θ. *subscripsit* & propriè Anonymus auctor salutari meretur.

ε. notante Joh. Scapulâ in lexico sub radice ὄνομα & voce ἀνώνυμος. Ubi tamen eandem Arborem κατ' ἀντίφρασιν etiam ὀνώνυμον (de quâ Plin. nat. hist. lib. 13. c. 22. pr.) dici statuit * Sic in Arbore confangvinitatis occurrere solent personæ vel εὐνωμοί i.e. Peculiaria nomina habentes, vel ἄνωμοί & non nisi Communi nomine vel Majorum

F

rum

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- nam vel Posterorum distingvendæ. Ita scribit Chr. Matthias in Systema polit. lib. 1. exerc. 1. p. 49.
- §. cum Trismegisto loquor, qui apud Lactant. lib. 1. divin. instit. c. 6. n. 6. ait: *ὁ δὲ θεός, εἷς, ὁ δὲ εἷς ἐνόματος ἔπεσδέεσται. Ἔστι γὰρ ὁ ὄν ἀνώνυμος*, Deus quia Unus est, nomen non habet. Ita sensum exprimit Christ. Besold. in dissert. de different. divin. & human. sapient. §. 11. p. 22. m.
- ¶. Ita Hippolithum à Lapide nec non Sever. de Monzambano *personatus* vocat ipse *personatus* Pacific. à Lapide in strictur. ad Monzamb. c. 1. §. 2. p. 4. 5.
- §. comparandus ideò cum ATLANTIBUS aut BORNIS, qui etiam nullum nomen habuisse leguntur. Plin. nat. hist. lib. 5. c. 8. a: ATLANTES degeneres sunt humani ritus, si credimus. Nam neq; Nominum ullorum inter eos appellatio est, & solem orientem occidentemq; dirâ imprecatione contuentur. Herodot. lib. 4. c. 184. p. 283. *Ἄτλαντες οἱ ἀνώνυμοί εἰσι μὲνοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν.*
- de BORNIS J. C. Scaliger exerc. 266. p. 766. sine Nomine multi vivunt in imâ Æthiopiâ: in qua Borni populi sub Libyâ, sine legibus sine Religione Nominibus propriis non utuntur.

4. Forma :

Quidam enim scriptores Nullam *ὀνοματολογία* vel *προσῳπογραφία* suorum libellorum (ut ita dicam) clypeis i. apponunt, uti fecit auctor Politici scelerati κ, auctor arcanorum Turcicæ reipublicæ λ: ad quos etiam refero P. Virgilium Maronem μ & auctorem pasqvilli suggesti Henrico IV. Gallia Regi. ν.

- ι. alluditur ad morem Romanorum, welche die Nahmen der Soldaten und ihrer Haupt-Leute pfliegten auff die Schilder zu drücken / damit ein jeder bekant wäre / inquit Dietherrus in addition. ad Besoldi thes. pract. litt. N. n 9. p. 680. b.
- κ. quem Chr. Pellerus impugnavit & iterum imprimi curavit Norimbergæ 1665. 8. Idem tamen in præfat. priori ad Lectorem p. 4. monet, exemplaribus quibusdam litteras hæc C. R. C. B. adjectas fuisse: ita ut Prænomen Cognomen & cum Officio etiam Locus subinnui videretur.
- λ. editus est A. C. 1664. 8. ubi? fortassis Lipsiæ, quia & auctor ibidem vivit.
- μ. Duo hîc recensenda sunt de Virgilio:
P R I U S est, quod eclogam VI. (cui nomen Silenus) non ipse sed per

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

per Cytheridem, nobilissimam meretricem & Volumnii libertam, in theatro recitaverit, *Nomine suo dissimulato*. Cicero tamen admiratione carminis captus inquisivit in auctorem, eoq; cognito dixisse fertur & ad Suam & ad Virgilio laudem: *magna spes altera Roma*. Servius ad eclogæ 6. v. 11. apud Magir. in eponymol. sub Virgilio.

POSTERIUS est hoc: cum Virgilius distichon, quod laudem felicitatemq; Augusti continebat, fecisset, valvisq; *non nominato auctore* infixisset (id erat hujusmodi:

Nocte pluit totâ, redeunt spectacula Manè:

Disisum imperium cum Jove Casar habet!)

diu quæritans Augustus, cujusnam hi versus essent, eorum auctorem non inveniebat. Bathyllus verò Poëta quidam mediocris, tacentibus aliis sibi adscripsit. Quamobrem donatus honoratusq; à Cæsare fuit. Quod æquo animo non ferens Virgilius, iisdem valvis affixit quater hoc principum: *sic vos non vobis*. Postulabat Augustus, ut hi versus complerentur, quod cum frustra aliqui conati essent, Virgilius præposito disticho sic subjunxit:

Hos Ego versiculos feci, tulit Alter honores

Sic vos non vobis nidificatis Aves,

Sic vos non vobis vellera fertis Oves,

Sic vos non vobis mellificatis Apes,

Sic vos non vobis fertis aratra Boves.

Quo cognito, aliquandiu Bathyllus Romæ fabula fuit, Maro verò exaltatior. P. Virg. Mar. vita per Æl. Donatum (ut creditur) edita. circa med. edition. Venetæ excusæ 1574. fol.

9. Zinggr. apophth. part. 2. p. 87. es ward dem Könige ein Pasquill in seinem Gemach auff den Tisch gelegt / dieses Inhalts: Herr König schafft Eure Matstresse (intelligenda fortassis est Madame d' Antagyes, de quâ idem ibid. p. 85. fin.) ab / und euere vier Secretarien / so werden euere Sachen besser stehen. Als er es las / sagte er: es ist wol gemacht / und nichts daran vergessen / als nur des Auctoris Name.

Quidam auctores Aliquam, si non nominis tamen Personæ suæ *ωσιφερον* ex accidentibus generalibus decerptam, subjiciunt: putà, si auctor des *Schauplazes* & jämmerlicher *Mord-Geschichte* lese vocat ein *Mitt-Glied* der hochlöblichen fruchtbringenden Gesellschaft. 0.

- ξ. iterum impressi apud Hamburgenses 1666. 8. * auctor nullus alius est quàm G. Ph. Harsdörfferus Patrit. Noricus.
 0. sic auctor manualis Historici impressi Lipsiæ 1665. 12. vocatur der *Jugend dienst-beflissener Liebhaber*, auctor *Spectaculi Historici* editi Jenæ 1661. 8. vocari vult *Liebhaber der Welt-Geschichte*,

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Quidam verò Nomen subscribunt, sed vel $\mu\upsilon\sigma\kappa\omega\varsigma$ & per quendam dissimulationem, vel $\mu\upsilon\theta\iota\kappa\omega\varsigma$ & quasi per Simulationem. Utrinque dicere possis, factam esse θ . confessionem Nominis; sed hinc est *Falsi & commentitii*, π . illic autem est *Veri & Genuini*. Verum nomen dupliciter abscondi & velut implicari potest:

1. per *Apocopen*; si Quaedam tantum litteræ eaque Primores (Nominis Cognominis Patriæ aut Dignitatis) innuuntur, resectis cæteris. ϱ .

2. per *Metathesin*; si Omnia quidem elementa nominis, sed ordine dispositionis turbato indicantur. σ .

π . Chr. Forstn. ad Tacit. annal. L. 13. c. 54. p. 445. dicit: sub *commentitio* nomine Hippolithi à Lapide non satis tutò latet auctor qui de Ratione Status scripsit.

ϱ . P. L. edidit genialia Apophthegmatum Rerumq; memorabilium. Razeburgi 1666. 8. V. D. H. scripsit *Interest von Holland*/ quod opusculum illustrandum & refutandum sibi sumsit I. N. D. Parival, impressum est Grünovix 1666. 12. I. S. edidit Londini 1660. vitam Oliv. Cromvveli, politici sine exemplo. W. A. V. F. *Handbuch der Fürsten und Fürstlichen beamten* Bremæ 1660. 12. I. L. V. A. *verteutschte Stratonica* typis Amstelodamensibus signata fuit 1666. 12.

σ . Exempla vide infra dec. 1. §. 3. 5. & dec. 2. §. 10.

5. Materia:

Scripta auctorum $\alpha\nu\omega\nu\acute{\omicron}\mu\omega\nu$ vel $\epsilon\tau\epsilon\rho\omega\nu\acute{\omicron}\mu\omega\nu$ versantur vel circa PERSONAS τ . vel circa RES: hinc quidem potius circa *practica* υ . quàm Theoretica occupantur, plerumq; ventilant *Polemica* ϕ . rarius Thetica, citius judicant de negotiis *Præsentibus* χ . aut *Futuris* ψ , quàm de statibus casibusq; Antiquis ω .

τ . eminentes vel *Internis* vel *Externis* qualitatibus. Hinc PRINCIPES sæpè ab anonymis vellicantur. Saavedr. *Symb. polit.* 14. p. 108. Quamquam meticulosa planè res est, in illos *allegare* qui possunt *relegare*, illos multis verbis *describere*, qui uno verbo possunt *proscribere*, inquit Er. Gockelius in præf. ad libr. de Europæis regib. p. 8. Eadem ferè recitat Gotf. Fibigius in *Elect. jur. publ. semidec.* 1. qv. 4. n. 3: difficile & periculosum est, de iis scribere qui possunt *proscribere*, & contra eos *disputare*, quibus licet *amputare*.

υ . Ex-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- v. quod dico, Exemplis (postea subjiendis) fiet manifestius, inquit Julianus l. 3. §. 2. ff. de collation. * Nolo tamen omittere ἐπιχειρῶν & iudicium Pacifici à Lapide, indicantis, quid sentiendum sit de scriptoribus anonymis tum in Genere tum in Specie & quando politica scrutantur: ANONYMA illa & ἀδῶστον (inquit in strictur. ad Monzamb. disc. i. §. 2. p. 3.) de rebus Publicis edita scripta, quamvis non levis contra illa surgat præsumtio, & vario quandoque etiam canino femine in necem veritatis luci sint exposita, non tamen indistinctè respuenda: cum non nunquam & in his multa Notabilia, Vera & scitu Necessaria, ab aliis timidulis iniquo transmissa silentio, reperiantur. Ultima verba non ablutunt ab hisce Saavedræ Symb. polit. 14. p. 108. SATYRAS & LIBELLOS probare Omnino non ausim: nam plerumque aut veritatis excedunt limites, aut scandala tumultus ac seditiones concitant; Aliquid tamen indulgeri eâ in re ob effectus bonos fortè expedit. Libertatis in republicâ signû est Obtrectatio: in eâ enim, quam Tyrannis oppressam jam tenet, neutiquam permittitur. Rara temporum felicitas, ubi Sentire, quæ velis, & quæ sentias, Dicerè licet, Tacit. hist. l. i. c. i. §. 6.
- φ. dolendum est, ipsa quoque Theologorum militantium specimina sæpius sub latvatis Nominibus & Satyrico vultu in publicum propelli. Quantum distat (inquit Petr. Firmianus in genio seculi diss. 5. p. 156.) ab illâ S. Augustini, seculi nostri iniqua Eruditio!
- ✕. A. C. 1655. edita fuit Stetini epistola Cyriaci Thrasymachi de justitiâ armorum Svecicorum in Polonos.
- ψ. circa auspiciû hujus anni 1669. edidit anonymus Comitibus Warsovica de eligendo Polonorum rege. A. C. 1658. edebatur collegium Electorale de eligendo Romanorum Imperatore.
- ω. Nam ad characteres, si non Omnium tamen Multorum anonymorum scriptorum pertinet Innovandi studium & (uti Lipsius in manu duct. ad Stoic. Philos. l. i. c. 6. p. 39. vocat) καινοτομία. Innovandi tamen libido à Cive Viroque bono abesse debet, secundum illud Augusteum (apud Macrob. lib. 2. Saturn. c. 4. p. 400.) de Catone iudicium: quisquis præsentem statum civitatis commutari non vult, & Civis & Vir bonus est. conf. Bürgold. notit. imperii part. i. disc. 12. §. 14. p. 288. ubi reprehenditur Hippolitus à Lapide.

6. Efficiens.

Scriptores anonymi [quorum A. alii sunt Ingeniosi aut Docti α. alii indocti β, B. alii ad Indigenas alii ad Alienigenas pertinent, C. alii Patrio alii Peregrino utuntur idioma- te] nomen suum celant vel ex Modestiâ vel ex Timore. γ.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- α. Sextilius Hena fuit Poëta *Ingeniosus* magis quàm Eruditus. Seneca apud Gyrald. de poët. dial. hist. 4. p. 172. fin.
- β. Experienciæ vox est, quam retulit Horat. lib. 2. ep. 1. vers. 117:
Scribimus Indocti Doctique poemata (volumina) passim:
- γ. Idem Horatius lib. 1. ep. 16. vers. 52. 53. ita exprimit:
——— *Virtutis amore,*
——— *Formidine pœna.*

MODESTIÆ instinctu delitescere voluit Johannes Evangelista, δ. P. Virgilius Maro ε. Apollinaris Sidonius ζ. & Augustus dux Brunsvic. & Luneburgensiu, η. Princeps pietate justitiâ & litteris insigne nomen promeritus, fatente Burgold. in notit. imperii parte 3. disc. 16. §. 3. p. 126.

δ qui non est solitus in scriptis *Nomen* suum præfari, uti ex Eusebii historia refert Volateran. lib. 16. anthropol. c. 3. p. 587. B. cui adjicio locum Saavedræ symb. polit. 10. p. 77: SANCTUS JOHANNES, etsi insignem illum favorem sibi à Christo Servatore in supremâ cœnâ exhibitum refert, tamen tacet *Nomen* suum. Quæ si humana Politica non fuit, prudentem tamen fuisse *Modestiam* non negaverim. Erat (inquit ipse S. Johannes c. 13. v. 23.) recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus.

ε. de quo vide supra §. 4. litt. M. Modesti autem ingenii fuisse VIRGILIUM, vel exinde colligas, quod tam verecundis & virginalibus moribus fuerit, ut etiam Neapoli *Parthenias* audiverit. Lil. Greg. Gyraldus de poëtis dialogo hist. 4. p. 150. edition Basileensis de an. 1580. fol.

ζ. Apollinar. Sidonius lib. 4. ep. 8. fin. sic ait: si tantum amore nostro teneris, ut scribere has nugas (carminum meorum) non erubescas, *occulte auctorem.*

η. vide infra decad. 2. §. 2.

Ex TIMORE nonnulli nomen suum subtrahunt, memores, sese aliàs *Castigationibus θ. vel Verbalibus vel Realibus* certius citiusq; exponi, sive jam Vera ι. sive Falsa κ. sive Honestâ sive Turpia λ, sive Proprio aut Candido Marte sive etiam per Plagii crimen μ. aliquid consignaverint.

θ. exponuntur tamen etiam *Castigationibus* licet nomen siluerint. Hinc ille CONRINGIANI nominis defensor sic p. 17. alloquitur fictitium illum FRANC. MARINIUM POLON: pudetne te, Marini. Veri nominis, in tenebris natum nec in publicum prodire ausum? Nequissimum certè hominem oles, licet Polonum te profitearis. Ego vero, f

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

fo, si Silesius es, fœdifragum & rebellum; si Polonus, adsentatorem & obtrectatorem dixerim. *Sed nos molestè feras, si te hisce nominibus ornâvero, cum Verum tuum nomen latere solueris.* hæc Ille. Ego tamen nollem cum auctore larvato aut (quod in proverbio est apud Eras- sm. in adagiis p. 326. b.) *cum larvis luctari*: Præprimis quia etiam Magni viri calumniantium injurias mussitarunt & silentio præterierunt. Vide Zeileri miscell. litt. I. p. 195, ubi exemplum *Reuchlini*, *Erasmi*, *Fabri Stapulensis* & *Keckermanni* adducit.

5. nam Veritatis professio sæpè est periculosa dicenti, ut monstrat Fréinsh. ad Curtii lib. 3. c. 2. §. II. exemplo *Charidemi*. *Viel hätten länger gelebt/ wenn sie weniger (Wahrheit) geredet hätten/* inquit in germanicum versus Tr. Boccalin. in secret. Apoll. ep. 48. p. 97. proinde quidam *ἀληθῶς Φιλῆς* Nomen suum recondunt. Optandum tamen esset, ut tales auctores spe latitandi non excuterent saluberrimum illud monitum à *Martialis* exemplo capiendum. Sic autem ille lib. 10. epigr. 33. vers. 9.

*Hunc novere modum nostri serbare libelli,
parcere Personis, dicere de Vitiis.*

2. uti *Diabolus* sub formâ serpentis insidiabatur innocentibus protoplas- tis Gen. 2. vers. 1. & 13. uti *Tenecer* sub clypeo Ajacis fratris latitans lædebat Trojanos, Homer. Iliad. 8. vers. 266: ita quædam maligna ingenia obtentu nominis Fictitii innocentium hominum famæ insidias exitiumque ponunt.

3. ad hunc censum & censuram refero anonymos illos Poëtas, qui in Re- potiis & postriduanis nuptiis (bey den Brautsuppen) ithyphallica car- mina suggerunt. Dubites licet, an talia scripta sapiant scholam *S. Petri* an verò *T. Petronii*. Conjugium à benedictione Sacerdotali incipere, & cum Fescenninis jocis finire, quid aliud est, quam *Christo Belsalem* jungere? contra mentem 2. Cor. 6. v. 15. Quantopere enim *Versus Ca- tullii* & *mores Catonis* differant, dixit Muretus apud G. J. Vossium de imitat. poet. c. 4. §. 7. p. 68. conferri posset patheticum & Exemplis il- lustratum monitum G. Ph. Harsdörfferi in des *Frauenzimmers Ge- sprächspielen* p. 61. in annotat. ad part. 6.

6. Exempla nolo addere; sufficiat notasse verba *Martialis* in *Fidentinum* malum Poëtam lib. 1. epigr. 54. v. 11.

Indice non opus est nostris nec d'indice libris,

Stat contra dicitq; tibi tua pagina: FUR es!

confer Dan. Bartoli *Vertheidigung der Gelehrten* part. 2. c. 2. p. 162.
Vom Kunst-Diebstal.

7. Finis.

Inulsus esset ille auctor, qui instar prædonis *Ulpiani*, v. in-
terro-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

terrogatus Cur (cum nomen suum celat) id faciat, responsurus sit, Quia facio ξ: scopum enim aliquem suæ κρυπτογραφίας habeat necesse est. Ille autem est, ut lateat ο, & ἀγνώσθω π. maneat, vel perpetuò vel certè ad tempus. ρ.

γ. L. 12. ff. de heredit. petit. conf. Arum. ad ff. disp. 19. th. 12.

ξ. ita quoque; alludit Chr. Besold. de arcan. rerum publ. c. 1. §. 10. p. m. 25.

ο. adeò scriptores anonymi sibi certo modo dictum esse putant, quod Ovidius Trist. lib. 3. eleg. 4. v. 25. cecinit:

Crede mihi, bene quæsi latuit, bene vixit.

π. i. e. Incognitus. Venetiis erudita est societas INCOGNITORUM, ex quibus eminet Giov. Franc. Loredano. Ph. Jac. Sachs in præloquio ad ampelograph. p. 7. med. Et fortassis ad idem sodalitium spectat epistola Apollinis, cujus inscriptio apud Tr. Boccalin. in secret. ep. 17. p. 31. hæc est: an die hohe Schule der Vngenannten.

ρ. quemadmodum Ægyptius quidam architectus in Pharo ædificatâ suum nomen ad tempus ingeniosè abscondit. Videatur Pegei Kunstqväll part. 1. §. 2931. p. 611.

8. Tempus.

Pleriq; scriptores anonymi prodeunt *Tempore* V. C. Comitiorum, Reformationis, Confœderationum, Belli, σ. Induciarum, Electionis & Mortis regis.

σ. scripsit *Hippolithus à Lapide* illo tempore, cum maximè bellum inter Cæsarem & Svecos ferret, hoc fine, ut Paci, quæ tunc temporis efflorescere cepit, moras necere vel eam planè impedire posset. *Pacif. à Lapide* in strictur. ad Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 4. Eadem verba habet Burgold. in notit. imperii part. 2. disc. 5. §. 1. p. 40. 41. & part. 1. disc. 12. §. 14. p. 288.

9. Locus.

Interesse videtur scriptorum anonymorum ut *Locus*, ubi exprimuntur, à typographo dissimuletur. Fieri id potest facilè, si vel *Nulla* τ. urbs vel *Fabulosa* υ. vel *Alia* aliqua φ. annotatur.

τ. G. G. C. N. Anzeiger der vornehmsten Kriegs- und anderer Händel von 1618. bis 1660. nullum natalium Locum fatetur.

υ. sed sæpè fit ut chartæ impressus character & clypeus (das Papier-Zeichen) prodatur & refutet fraudem tythetarum. * Exempla fabulosæ urbis damus hæc: Brasmi Irenici bibliotheca Gallo-Svæica expressa est Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubique ad insigne Veritatis hoc

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

hoc anno, in 4. Sic etiam Pacificus à Lapide suas in Sever. Monzamb. stricturas edidit Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubiq; ad insigne Veritatis 1669.

- φ. Venturæ de Valentii parthenius litigiosus impressus est Veronæ 1613.
4. Exercitationes XII. in Sever. Monzamb. impressæ sunt cis Veronam apud Severum Mysosyphontam 1668. 12. * Ex his aliisq; exemplis constet α. quàm familiaris sit talibus schedis Verona, β. quàmq; necessarium sit, ipsum Typographum fieri anonymum.

10. Definitio.

Ex dictis colligamus talem Descriptionem: SCRIPTUM ANONYMUM (Definitum) EST SCRIPTUM (Genus) CUIUS AUCTOR MODESTIA VEL TIMORE DUCTUS (Efficiens) DISSIMULAT NOMEN SUUM (Forma) ANIMO DELITESCENDI (Finalis causa. Materia autem objectiva sunt PERSONÆ & RES.)

11. Exemplorum Species.

I. DECAS.

I.

Durus de Pascolo.

Wahremundus ab Ehrenberg.

Mirabilis de bonâ casâ.

Duri de Pascolo Aulicus Politicus spectat ad EBERHARDUM A WEIHE, qui etiam alibi sub fictio nomine *Wahremundi ab Ebrenberg* prodiit. Testantur id ipsum ipsius opera χ. edita Francofurti sumtibus Joh. Beyeri A. C. 1642. 8. Testatur illud quoq; Limnæus lib. 1. c. 11. jur. publ. n. 72. ubi de nominum mutatione sic loquitur: hoc licentioso seculo, numero plurimos reperire licet, qui nescio quâ pravitate, cum Edmundo Campiano concert. eccles. Anglic. 3. sæpius & Nomina & Vestes mutant & Protheo mutabiliore in teatro lit-

G

terario

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

terario apparent. Ita mox videbimus EBERH. AIWEIHE, mox *Durum di Pascolo*, mox *Wabremundum ab Ebrenberg*, mox *Mirabilem de bonâ casâ*, unum eundemq; Politicum constituere.

α. nimirum meditamenta pro Fœderibus: verisimilia Theologico-Juridico-Politica: Aulicus politicus.

2.

Hippolithi à Lapide

dissertatio de Ratione Status in Imperio Romano-germanico impressa Freistadii 1647. 12.

spectat ad Dn. à DRANSE Berolini regis Sveciæ Residentem, uti autumat Burgoldensis. ψ.

ψ. notitiâ imperii part. 1. disc. 3. p. 154. & part. 1. disc. 12. p. 289 Uterq; allegatus locus continet Judicium & Characteres Hippolitho à Lapide tributos.

3.

Honorius Reggius

per anagramma GEORGIUS HORNIUS: scripsit de statu ecclesiæ Britannicæ. Dantisci 1647. 4. ω.

ω. Theoph. Spizelius in Scrutinio Atheismi historico-ætiologico Scrutin. 2. §. 10. p. 40.

4.

Andreas Philopater

scripsit contra edictum (Elisabetæ) reginæ Angliæ; sed reverà est CRESWEL Jesuita. α.

α. Henr. Braschius in labyrintho apostatarum c. 12. in der 2. Eintheilung §. 2. p. 264. impresso Hamburgi 1663. 4.

5.

Tarræo Heblio Nobili à Spergâ

auctore prodiit Hanov. 1612. 12. Satyricon hâc epigraphe distinctum: Cave canem; de vitâ, moribus, rebus gestis, divinitate Casp. Scioppii Apostatæ.

Reclu-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Recluso anagrammatis mysterio, animadvertimus, illud
Satyricon prodiisse auctore GASPARE BARTHIO
BEROLINÆO. 6.

6. ex amici cujusdam relatione.

6.

Centuriæ IV. variarum quæstionum
germanicè scriptæ & expressæ Ulmæ A.C. 1661. 8.
spectant ad MARTINUM ZEILERUM. 7.

7. J. G. Schottel von der teutschen Haupt-Sprache lib. 5. tract. 4. p. 1179.
ubi simul omnia aut plerâq; solertissimi Mart. Zeileri scripta recenset.

7.

Franciscus Marinus.

de scopo reipublicæ Polonicæ adversus Hermannum Con-
ringium. Vratislaviæ 1665. 12.

JOHANNES SAX (aut SACHS) Fraustadiensis
Polonus illius scripti auctor fertur. 8.

8. nec abludit auctor ille, qui contra Francisc. Marinum pro Herm. Con-
ringio Vindicias scripsit A.C. 1665. 12. nam pag. 38. hæc verba ἐμφρα-
τικῶς inseruit: *per me tibi licet porro adhærescere oscitantiæ tuæ, ut po-
lypus adhaeret SAXO.* Pag. ultimam sic concludit: *satis diu SAXUM
Solvi, sat prata biberunt.*

8.

Antimachiavellus

sive auctor librorum ε. Trium de Regno adversus Nicola-
um Machiavellum, est INNOCENTIUS GENTIL-
LETUS Jctus Delphinensis. 9.

ε. prodierunt Laufannæ A.C. 1571. 8. item Lugd. Batav. A.C. 1647. 12.

9. Pellerus in notis ad Politicum sceleratum impugnatum c. 45. p. 505.

Observationum politicarum η.

denuperis Galliæ motibus.

auctor creditur esse CAROLUS à GROTNIZ, No-
bilis Pomeranus. θ.

η. editarum A.C. 1649. in 12.

G 2

3. Joh

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

3. Joh. Schmidelius in observation. ad M.Z. Buxhornii de imperio Romano dissertat. 5. p. 298.

10.

Schola Salernitana

sive Medicina Salernitana sive de Conservandâ bonâ Valetudine sive regimena sanitatis Salerni sive Flos medicinæ. Diversimodè enim formatur titulus libri hujus, quem *Renatus Moreav* Medicus Parisiensis cum Animadversionibus edidit Parisiis 1625. 8. Auctor hujus Scholæ est JOHANNES, dictus à patriâ MEDIOLANENSIS sive de Mediolano. 1.

1. Qvenstedt de patriis illustr. vitor. p. 291. Eadem, sed pluribus verbis fatetur allegatus Ren. Moreav in prolegom. c. 3. p. 13. & 21. ubi de *Arnoldo Villano* & *vano*, qui hoc opus Medico-poëticum commentariis enarravit. Numerus versuum non est apud omnes idem; codex Schenkianus 1239, Tullovianus 1096, Morrovianus 664, Vulgatus 372, Nau-dinianus 183. annumerat.

II. DE CAS.

I.

Thewr = Danck.

De hoc libro (nondum à me viso) sic scribit Tob. Wagerus*: MAXIMILIANUS I. IMP. ipse res gestas suas *poëmate Teutonico* emblematicè conscripsit, libro titulum *Thewr = Danck* præscribens, fingens Curiositatem & Invidiam, quasi personas comicas, quas prudentiâ suâ aut vitaverit aut vicerit: cujus *poëmatis clavis* extat apud Sebastianum Francken/ in chronico germanico.

*. in instit. histor. lib. 7. c. 8. p. 596.

2.

Gustavi Seleni

Iusus Schaccorum sive *Schach-oder Königs-Spiel*. Lipsiæ 1616. fol. spectat

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

spectat ad AUGUSTUM BRUNSVICENSIVM & LUNEBURGENSIVM Ducem, teste Chr. Lud. Dietherro in addition. ad Besoldi Thes. pract. litt. S. n. 13. p. 661. b. & Herm. Conringio de bibliothecâ Augustâ. p. 151. λ.

λ. verba ejus hæc sunt : Elucet autem Ingenium & Industria & varia planè ac recondita Doctrina Principis, in voluminibus propriis. quæ inter anno 1616. cum applausu eruditorum Germaniæ nostræ, exceptum est GUSTAVI SELENI, ficto eleganter nomine, illud grandioris formæ de ludo Scacchico volumen, vernaculo sermone exaratum. &c.

3.

Gustavi Seleni

jam dicti, sunt Cryptomenitices & Cryptographiæ libri IX. in quibus planissima Steganographiæ à Joh. Trithemio olim conscriptæ enodatio Latinè traditur. Luneburgi 1624. fol. μ.

μ. hæc collegi ex Draudii biblioth. class. sub libr. Philosoph. p. 1486. & epistolâ Herm. Conringii de bibliothecâ Augustâ p. 153. ubi pluribus hoc opus steganographicum commendat.

Chr. Lud. Dietherrus in addition. ad Besoldi thes. pract. litt. B. n. 75. p. 112. a. de Steganographicis loquens, hæc subjicit : clandestinos scribendi modos illustrarunt superiori seculo Joh. Trithemius, Hier. Cardanus. Joh. Bapt. Porta; hoc verò seculo præter Blas. Vigenarium, Eryc. Puteanum, Herm. Hugonem, Athan. Kircherum, Hercul. à Sunde, & alios, Gustavus Selenus h. e. AUGUSTUS LUNÆBURGICUS, Serenissimus Brunsvicensium dux, & omni litterarum genere excultissimus Princeps.

4.

Ivo Villiomarus

edidit Animadversaria in locos controversos Titii; v. sed reverà est JOSEPHUS SCALIGER. ξ.

v. Robert. Titius ediderat prius Locorum controversorum (philosophicorum maxime) libros X. Florentiæ 1584. 4.

ξ. J. Lipsius in polit. lib. 4. c. 3. §. 5. Georg. Erhardus in Symbolis ad Petronii Satyr. c. 37. p. 626.

G 3

Ch.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

5.

Ch. G. B.

Schmide des Politischen Glückes. Hamburg. bey Johann
Naumann/ Buchhändler 1664. 12.

Illos fortunæ Fabros fabricavit CHRISTIAN-GOTT-
FRIED BESSEL, Harburgensis antehac Cancellarius, nunc
verò o. Brunsvigæ vitam degens.

o. quantum mihi ex Amici cujusdam honorificâ de illo Viro relatione
constat.

6.

Philippi Andreæ Burgoldensis

Notitia rerum illustrium imperii Romano - Germanici
tripertita: sive, Discursus juridico - politico - historici ad in-
strumentum sive tabulas Pacis Osnabrugo-Monasteriensis re-
cusi Freistadii A. C. 1669. 4.

utiliter in multorum versantur manibus. Sed de auctore
vero jam quæritur, Ecquis ille? Joh. W. Relfensio π. de sum-
mâ princip. germ. potestate c. 5. p. 67. putat Burgoldensis
ficto nomine dici voluisse Dn. PHIL. ANDR. OLDEN-
BURGER.

π. Quia ad Dn. Relfensio, qui itidem est Anonymus Scriptor, provo-
cavi. poterat quis Quære: *num etiam Anonymorum vel Heterony-
morum scriptorum testimonia allegari possint?* Affirmativam svadent

1. Exempla: α. quoties citatur, etiam à gravibus & circumspecti judi-
cii viris, Antimachiavellus Parthenius litigiosus Hippolithus à La-
pide & alii? β. an Dnn. Scabini aut Rotæ Genuensis assessores
ideò consulentium litteras rejiciunt, quia requirentes subscripserunt
nomina fictitia Caji, Titii &c.?
2. Rationes: nam α. dissimulato Nomine scriptoris non semper
dissimulatur veritas. modò vera dicantur, parùm refert Quis dixe-
rit, an *Aristocles*, an mutato nomine *Plato*. V. Lært. lib. 3. c. 1. p. 188. c.
Res ubi habetur (inquit Petr. Firmianus in gyge Gallo ad lecto-
rem) frustra quæritur Unde illa ortum ducat. Nilum venerantur
& utebantur Ægyptii, etiamsi ortum ignorabant: & tu, si Aurum
obtines, non quæris an Sol illud præparaverit in montibus, an verò
Ray-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Raymundus, ipsis sideribus diligentior, in Muséo. β. Debemus etiam in scriptores anonymos Grati esse per ingenuas allegationes. En exemplum! postquam Casp. Barthius lib. 9. adversar. c. 5. p. 423. aliquid de superstitioso cultu Veneris apud Turcas ex Anonymo auctore retulisset, his sinceris & laudabilibus verbis concludit: hæc Christianus ille suo ævo eruditissimus scriptor, cui licet Anonymo magnas tamen gratias pro hoc monumento habemus.

7.

Qvirinus Pegeus

artem Apophthegmaticam, das ist/ Kunstquellen denckwürdiger Lehr/ Sprüche und ergekllicher Hof= Reden edidit Norinbergæ A. C. 1655. 8.

Latitat sub illo nomine GEORG. PHILIPPUS HARS-DÖRFFER Patritius Noricus. ρ.

ρ. id quod ex Joh. Christoph. Horn / insitore Endterorum bibl. Norimbergensium, me didicisse memini.

8.

Severini de Monzambano Veronensis

de statu Germaniæ liber unus primâ vice impressus Genevæ 1667. 12.

adscribitur SAMUELI PUFENDORFF, Professore Heidelbergensi antehac, nunc (si adhuc vivit) Holmiensi in Sveciâ. σ.

σ. hæc dictante famâ communi: quam fortassis etiam secutus est Sarcasmus in judiciis de novissimis prudentiæ civilis scriptorib. §. 8. & 3. confer anonymi exercitat. 2. contra Monzambanum. in fin. p. 19.

9.

G. G. L. L.

nova methodus discendæ docendæque Jurisprudentiæ, edita Francofurti 1668. 12.

est scriptum GOTTFR. GVILIELMI LEIBNÜTZ Lipsiensis τ.

τ. Ejus-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

v. Ejusdem ingenio debemus libellum *de ratione Corporis Juris reconcin-*
nandi, impressum Mogunæ 1668. 12.

Io.

Io. VV. Relfensio Heromontanus
de summâ Principum Germanicorum potestate. Anno
1669. 12.

Litteras indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius
scripti non alius videatur auctor, quàm JOHANNES
VVOLFGANGUS ROSENFELD. v.

v. *Heromontani* verò vocabulum alludit ad scribentis patriam, quæ est
Heldburg in Franconiâ. In opusculo edendo sudarunt typi Lipsiensis
typographi.

III. DECAS.

I.

Collegium Electorale

de eligendo Romanorum imperatore prodiit A. C. 1658. 4.
Sed quo auctore? recito aliena ϕ . verba: circa materiam
Electionis ac Coronationis imperatoriæ præter *Auream Bul-*
lam & Pastorii labores Electorales, lectu jucundissimum est
collegium Electorale, quod anno 1658. in electione invictissi-
mi Leopoldi Imp. prodiit, cujus auctor à nonnullis creditur
esse Dn. FRISCHMANNUS.

ϕ . Burgoldens. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 12. p. 248.

2.

Astri inextincti,

quod lucere cœpit A. C. 1636, auctor est ROMANUS
HAY, ordinis S. Benedicti & quidem in monasterio Ochsen-
husano Sveviæ. x.

x. Pellerus in notis ad c. 1. politici scelerati impugnati p. 15. ubi etiam
Alphonfi de Vargas Toloto-Hispani *judicium de præfato Astro inext-*
incto recitat. Conf. Mart. Zeilerum ep. 531. p. 788. ubi multa ex lau-
dato ROMANO HAY citat, præprimis autem ex ejusdem aulâ ec-
clesi-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

clesiasticâ & Horto Crusiano hæc (ex pag. 192.) verba: credebat, opinor Bremensis, ** me, quia Monachus sum Ochsenhusanus, etiam bovinum intellectum habere.

** cur Bremensis vox additur? quia scl. JOHAN. CRUSIUS Bremensis, Jesuita, contra *Astrum inextinctum* scripserat.

3.

A. C. 1571. exhibiti fuerunt in 8^{vâ} formâ & tribus partibus
Commentariorum de statu Religionis
& Reipublicæ in regno Gallia

Libri Novem, absolventes historiam ab A. C. 1557. usque
ad A. C. 1570. quo tempore in Gallia regnarunt Henricus II.
Franciscus II. & Cærolus IX.

Mei exemplaris frontispicio adscripsit (nescio quis) hæc
verba: Auctor hujus historiae de initio & progressu religionis
Calvinianæ putatur esse FRANCISCUS HOTTOMAN-
NUS Jctus. Sed nomen suum noluit profiteri, metu peri-
culorum. Ergo (addit ille) merito suspectus est totus Com-
mentarius; nec cum Joh. Sleidano conferendus.

4.

Parthenius Litigiosus

auctore Venturâ de Valentiis, Jcto Veronense, Co-
mite S. Palatii, Equite aurato, Cive Romano. Veronæ,
anno, Instante Deo pla Causa triumphat. Prostat apud
Paulum Ledertz bibliopolam Argentinensem. 4.

Genuinus auctor est GEORGIUS (sive Jurga-) VA-
LENTINUS Wynthher. †.

†. Th. Lansius orat. contra Italiam p. m. 785. in margine. Mart. Zeiler
cent. 2. epist. 36. p. 402. fin. Imò ex ipsius libri dedicatione p. 7. (*ubi*
Jurga Valentisius Wynthher vocatur J. U. D. Comes Palatinus & Phi-
lippi II. Ducis Pomeranorum Consiliarius) dispalescit.

H

5. Ju-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

5.

Judicia de novissimis prudentiæ civilis scriptoribus ex Parnasso cum

Eubulo Theosdato Sarkmasio

in secessu Albipolitano ingenuè communicata, & Martis-
monte A. C. 1669. 4. excusa,

Tribuuntur CONRADO SAMUELI SCHURTZFLEISCHIO Phil. Magistro, hætenus (relicta academiâ Lipsien-
si) apud Wittenbergenses moranti. *ω.*

ω. dictam illam censuram minari videtur in dissertat. de Induciis th. ult.
litt. ee. in notis.

6.

Arcanorum dominationis Hispanicæ
auctorem esse JOHANN-LEONHARDUM WEID-
NERUM Palatinum, scholæq; Heidelbergensis Rectorem,
colligo ex Burgoldensi. *α.*

α. in notitiâ imperii part. 1. disc. 1. §. 76. p. 84. Locus, ad quem ibidem
Burgoldensis alludit, est ap. J. L. W. in c. 17. §. 11. p. 101. editionis
Lugd. Batavæ de anno 1653 12.

7.

**Binen-Korb des heiligen Römischen
Zimmenschwarms 1c.**

Durch Jesuwald Pichhart/des Canonischen Rechts cano-
nisierten oder gewürdigten. Gedruckt zu Christlingen bey Ursino
Gottgwin, 8. Auctor est PHILIPPUS MARNIXIUS Dn.
de Aldegonde, Nobilis ex Belgio. *β.*

β. J. L. Weidnerus in apophthegm. part. 4. p. 67. ubi tria præprimis pro-
ponit 1. vitam Marnixii. 2. Judicium de illo Apiario Romano. 3. excer-
pta quædam aus dem Binenkorbe

8.

Mulieres non esse Homines,
statuit quidam in disputatione editâ γ. A. C. 1595. 4.

Illas

D'E ANONYMIS SCRIPTIS.

Illas theses (fortè in Poloniâ elaboratas) communicante VALENTE ACIDALIO ad typos revocavit Osthausius bibliopola. sed quo eventu? ut ipse *Valens Acidalius* postea censeretur Auctor. Quamquam metu infamiæ irarumque Lipsiensium & Wittebergensium *apologeticam epistolam* d. scripsit Nyssæ ad Jac. Monavium Vratisl. Videatur etiam Nic. Henelius in otio Vratislaviensi c. 42. p. 354. ubi *Acidali* innocentia patrocinator, detestatus prius Feminei sexus obtretractores.

- γ. uti percepi ex *Jac. Thomasio*, viro & memoriæ & iudicii præsentissimi, Præceptore meo cum curâ nominando.
- δ. quæ accessit centuriæ epistolarum editarum Hanoviz 1606. 8. * Obiter autem notentur verba Val. Acidalii inserta epistolæ 100. ad Fridr. Taubmanum scriptæ p. 333: in patriâ meâ ne erres, *non Silesium me sed Marchicum esse scito*. Fatum huc, nescio quod, me traduxit: vix tamen ibidem perpetuò aut in longum tenebit. † Imò eodem anno 1595, eodem loco, quin & mense mox sequenti Majo fatum suum explevit.

9.

Monarchia Sol-ipsorum
Lucii Cornelii Europæi

ad virum clariss. Leonem Allatum: cui nuperrimè accessit Clavis onomastica. juxta exemplar Venetum 1648. 12.

Hæc scripti illius Inscriptio & rubrica: sed Auctor quisnam? J. O. Tabor s. innuit CASPAR SCIOPPIUM; at Chr. Pellerus ζ. indicat NICOLAUM INCKHOFERUM.

- ε. in princ. præfat. ad disputationes V. (editas Gissæ 1663. 4.) de Confrontatione. Ubi dicit: Lucius Cornelius Europæus, sive is sit *Casspar Scioppius*, sive quis alius ex genere scriptorum Satyricorum.
- ζ. in notis ad præfation. Politici scelerati impugnati p. 9. Verba Pelleri hæc sunt: *Monarchiam Sol-ipsorum* perhibent scripsisse quempiam Patrem ex Societate *N. Inckhoferum* Germanum, postea Romam profectum, nunquam reversum.

10. Flo-

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

IO.

Florimundus Ræmundus

Senator Burdegalensis non censetur illorum librorum, n.
qui tamen Nomen ejus jactarunt, auctor fuisse;

quin potius LUDOVICO RICHEOMIO Jesuitæ ad-
scribendi sunt. Certè de *Ræmundo* non solum Burdegalæ sed
etiam in totâ Galliâ rumor sparsus fuit, eum

judicare sine Conscientiâ

scribere sine Scientiâ

ædificare sine Pecuniâ.

- no. edidit historiam de Hæreseon ortu progressu & ruinâ, versam ex Gal-
lico in latinum & continuatam usq; ad A.C. 1650. Coloniae 1655. 4.
9. ex D. Sam. Maresio (qui Gröningæ A. C. 1658. 4. edidit Johannam
Papissam restitutam) refert Mart. Zeilerus in miscellan. sub lem-
mate Bücher p. 36. Eadem refert Joh. Georg. Dorschæus in dissertat. de pro-
videntiâ divinâ circa August. Confess. p. 4. pr. edit. Francof. 1655. 4.

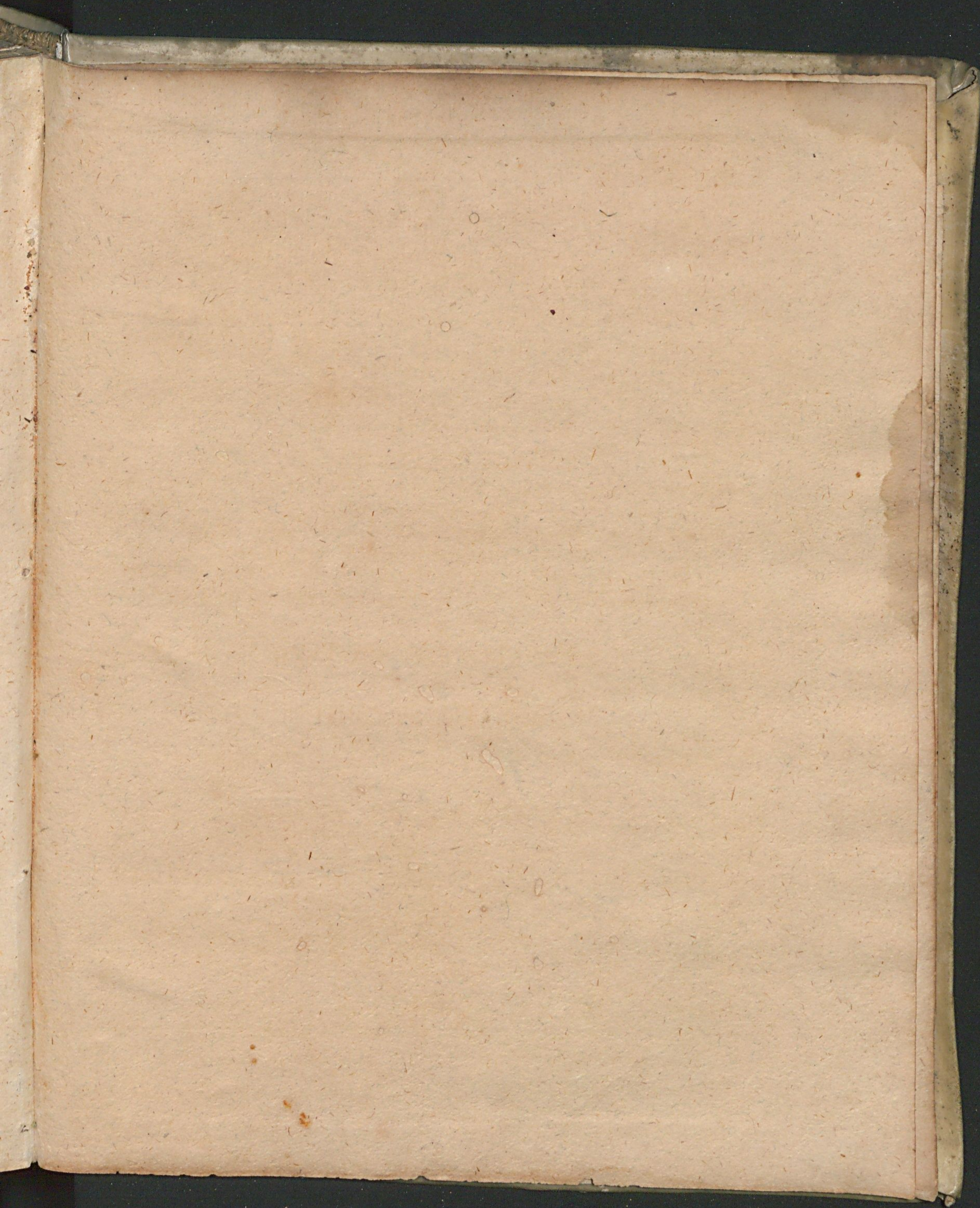
* * *

Sufficiat hæc decadum Twiga.

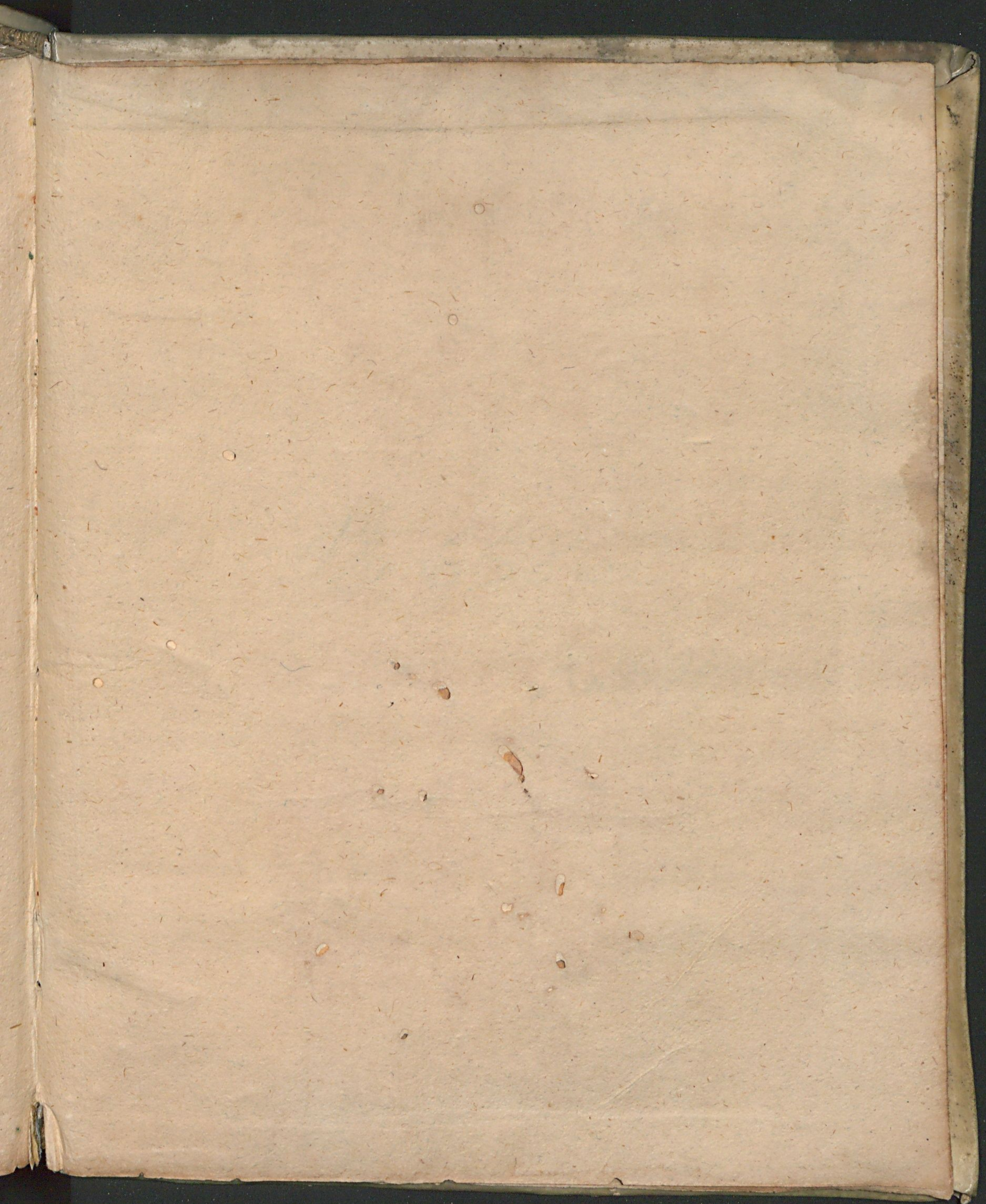
*

trinunq; Deo Sit gloria!

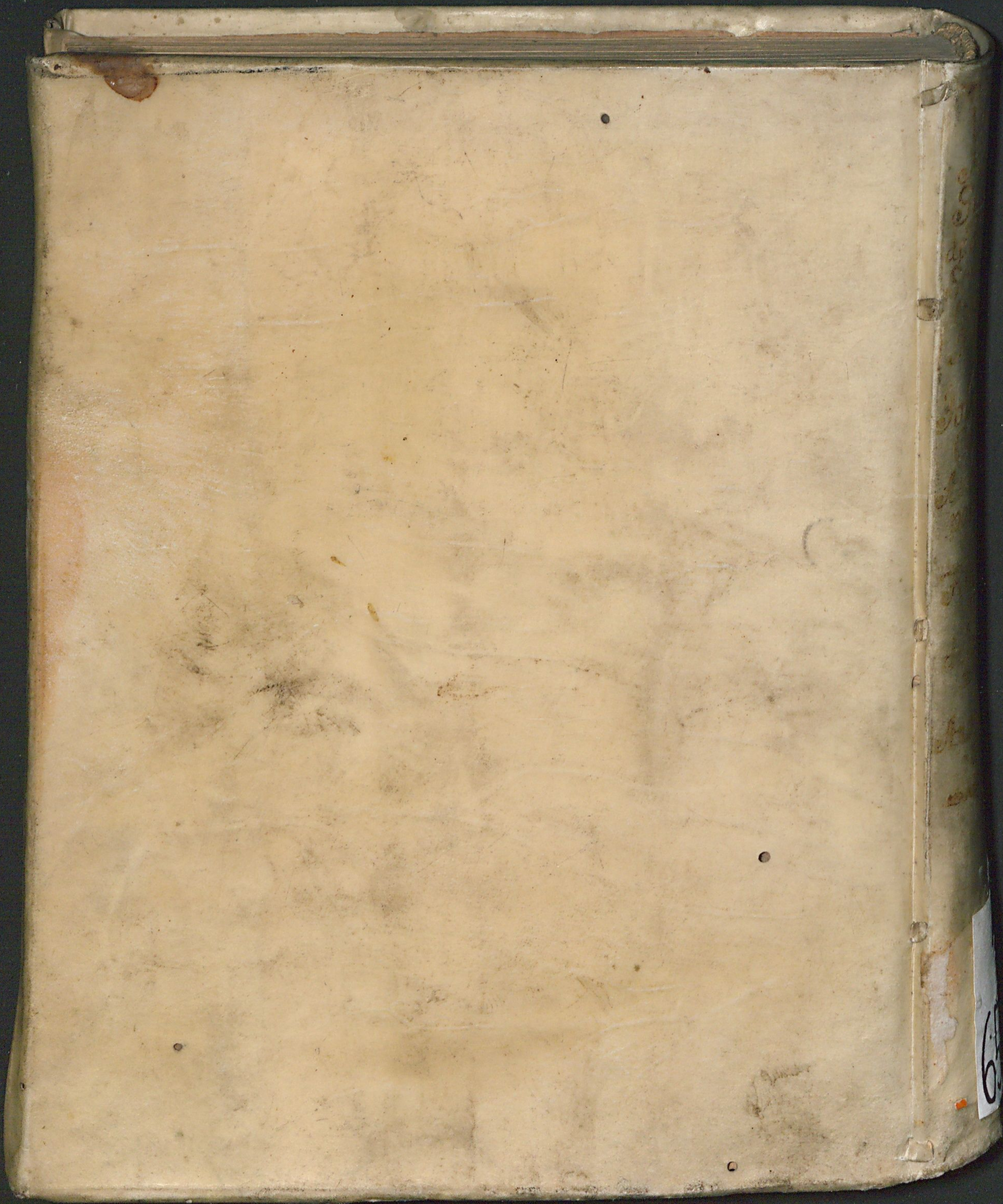
65862

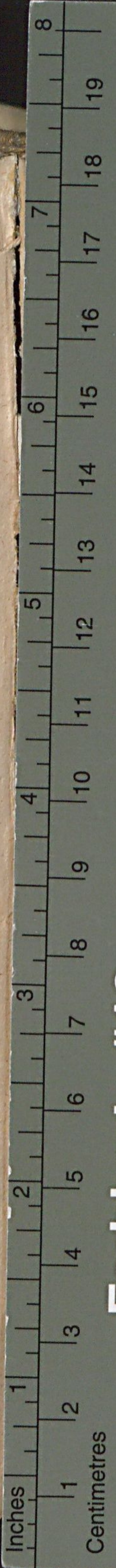
AB 65862

+2609842

VD17

B.I.G.

3

A Ω
fs. Facultatis Juridicæ
consensu,
ductu autem
in. C. de mutat. nom.

de
**NUM MU-
ATIONE**

ET
**MIS SCRIPTO-
RIBUS,**

in auditorio Petrino
matut. d. 29. April. A.C. 1669.

dispp.
L E R U S, Reussendorff-Silesius,
Majoris Princip. Coll. Collegiatus
& p. t. Præpositus.

Et
E L Schröck / Vratisl. Siles.
LL. Studios.

L I P S I Æ,
HANNIS ERICI HAHNII.

*Perillustri & Generosissimo Dno
Dno Hauboldo à Nihilis Sereniss.
Sled. Consil. Juliano, Comiti, &
Supremo rectori univers. Præpositum Dno
Herrn von Gantors & Prof. Dr.
in die milt. obsequium & obsequium*

